

Adoption & Samfund

Medlemsblad for Adoption & Samfund | Nr. 1 | Februar 2013 | 37. årgang

TEMA: VOKSNE ADOPTEREDE

At blive mor som adopteret | En adoptivforælders statement
Min historie | Biologien, kulturen og den næste generation

INDHOLD

Leder: Adoptionsfaglig rådgivning bør være tilgængelig for alle	3
Anonym: At blive mor som adopteret	4
Joan Rang Christensen: En adoptivforælders statement	6
Susanne Petersen: Min historie	8
Anne Marie Andresen: Biologien, kulturen og den næste generation	10
Natasja Kaltoft: Pædagogens arbejde med det adopterede barn	13
Ina Dygaard: Generalforsamling i ASU	14
Generalforsamling 2013	15
Lokalforeninger og landegrupper	17
Rådgivningsguide	22
Kalender	23

Adoption & Samfund

Foreningstelefon:

65 92 00 18

Hjemmeside:

www.adoption.dk

HOVEDBESTYRELSE

Formand:

Jens Damkjær
Vestre Fasanvej 53
8410 Rønde
jens.damkjaer@adoption.dk
40 83 41 93

Næstformand:

Michael Paaske
Klanghøj 47
8670 Låsby
michael.paaske@adoption.dk
65 96 05 21 (priv.) / 29 48 53 06 (mob.)

2. næstformand:

Jørn K. Pedersen
Prangerager 38
7120 Vejle Øst
joern.k.pedersen@adoption.dk
60 82 04 35

Sekretær (valgt uden for HB):

Carl Erik Agerholm
Teglvej 4, Frifelt
6780 Skærbæk
carlerik@fam-agerholm.com
74 75 73 65

Bestyrelsesmedlemmer:

Marianne Østergaard
Vesterbrogade 191, 4.
1800 Frederiksberg C
marianne.oestergaard@adoption.dk
33 22 95 53

Helena Mosskov Starcke
Multebarvej 13
9330 Dronninglund
helena.mosskov.starcke@adoption.dk
53 55 45 48

Ina Dulanjani Dygaard
Høegh-Guldbergs Gade 139, st. th.
8000 Århus C
ina.dygaard@adoption.dk
20 77 06 70

Lisbet Mogensen
Paradisvej 4, Ulborggård
6990 Ulfborg
lisbet.mogensen@adoption.dk
97 48 19 29 / 24 46 16 99 (mob.)

Lene Borg
Tveje-Merløse 2B
4300 Holbæk
lene.borg@adoption.dk
40 60 92 01

Lilian Vigtoft-Jessen
Nørregade 32
6670 Holsted
lilian.vigtoft-jessen@adoption.dk
24 20 51 01

Charlotte Christensen
Gl. Ringkøbingvej 1A
7400 Herning
charlotte.christensen@adoption.dk
97 21 18 78

Rie Østergaard
Holbækvej 16
7400 Herning
rie.oestergaard@adoption.dk
97 22 12 87

Suppleanter:

Claus Bo Hansen
Pilevang 21
4690 Haslev
claus.bo.hansen@adoption.dk
56 31 45 90

Henrik Lund
Kærvej 12
3450 Allerød
henrik.lund@adoption.dk
48 17 24 03

Sanne Vindahl Nyvang
Christian Winthers Vej 4A, 03. th.
1860 Frederiksberg C
sanne.vindahl.nyvang@adoption.dk
28 57 00 19

Sidsel Babette Johansen
Englodden 8
8320 Mårslet
sidsel.babette.johansen@adoption.dk
86 78 27 22

Kasserer (valgt uden for HB):

Ellen Larsen
Glenstrup Søvej 15
8990 Fårup
kasserer@adoption.dk
86 45 26 32

Medlemsadministration:

Adoption & Samfund
Medlemsadministrationen
Skibbroen 6,2. – Postboks 13
6200 Aabenraa
medlemsadm@adoption.dk
35 29 42 52

KOLOFON

Redaktion:

Hovgårdsparken 53
2670 Greve
bladet@adoption.dk

Redaktionsmedlemmer:

Heidi Senderovitz 60 72 90 05
Hovgårdsparken 53 (kontakt efter 19)
2670 Greve

Anne-Louise 39 61 03 61
Linnemann Bech
Enighedsvej 49B
2920 Charlottenlund

Anne Marie Andresen 38 79 97 35
Raunstrupvej 6 (kontakt 17-19)
2720 Vanløse

Lykke L. Pedersen 45 85 12 79
Brede 65
2800 Kgs. Lyngby

Pia Reinholm Jensen 47 74 23 53
Elverdamsvej 3A
3300 Frederiksværk

Ansvarshavende for dette nummer:

Anne Marie Andresen

Medlæser:

Heidi Senderovitz

Grafisk produktion:

Eks-Skolens Trykkeri ApS 35 35 72 76
Oplag: 4.300 stk.

Adresseændring, udmeldelse m.v. bedes
meddelt medlemsadministrator på e-mail
medlemsadm@adoption.dk.

Abonnement kr. 400,-
Medlemskab inkl. blad kr. 400,-
Annoncepris Kr. 10,- pr. spaltecentimeter.

Bladet modtager altid gerne billeder. Hvis
du ønsker fotografens navn nævnt, skal det
anføres. Husk at oplyse om navn, adresse,
motiv, afgiverland og tidspunkt. Bladet
(inklusive billederne) lægges altid efterføl-
gende på www.adoption.dk.

Artikler i bladet udtrykker forfatterens
synspunkter og ikke redaktionens eller
foreningens. Redaktionen forbeholder sig ret
til almindelig korrekturlæsning af indkomne
artikler.

Bladet udkommer i februar, april, juni, sep-
tember, oktober og december.

*Forsiden: Malte Rafael 7 år, født i Colombia og
Alba Orelowa 5 år, født i Nigeria, på Læsø.*

NÆSTE DEADLINE:

10.03.13

Du kan melde dig ind i Adoption & Samfund på
www.adoption.dk, eller brug koden her:

Adoptionsfaglig rådgivning bør være tilgængelig for alle

Lørdag den 26. januar deltog jeg som kontaktperson for HB i foreningens årlige rådgiverdag sammen med over 20 af Adoption & Samfunds frivillige og dygtige rådgivere. Psykolog Ida Koch kom og gav faglige indspark og berigede os med sine mange års erfaring med rådgivning, og samtidig fik hun sat gang i mange engagerede dialoger om, hvor der er brug for rådgivning, og hvordan rådgivning bedst gives.

En sådan rådgiverdag efterlader et klart indtryk af, hvor komplekst adoption kan være. Der kan rejse sig rigtig mange spørgsmål for både adopterede børn, unge og voksne, ligesom adoptivforældre møder nye udfordringer med at understøtte deres børns udvikling, efterhånden som de bliver ældre.

Menneskets mange livsfaser har hver deres udviklingsmuligheder og faldgruber. Tag for eksempel den fantastiske teenageperiode, hvor ethvert ungt menneske må gøre sig forskellig fra sine forældre og andre voksne tæt på det for at kunne finde sig selv. Eller tag et voksent menneske med international adoptivbaggrund, der skal være forældre for første gang – enten som biologisk forældre eller som adoptivforældre. Denne udgave af bladet indeholder flere spændende artikler om lignende aspekter af adoption.

Det særlige ved disse udviklingsperioder er, at de for et menneske, der har mistet sine biologiske forældre og har fået nogle nye gennem adoption, vil være præget af den adopteredes start på livet – både på godt og ondt.

Et barn kan i børnehave eller skole have en uhensigtsmæssigt styrende adfærd over for kammeraterne, der let kan misforstås som magtsyge eller mangel på empati. Med adoptionsfaglige briller på kan billedet se helt anderledes ud. Her kan styrende adfærd ses som udtryk for, at barnet har behov for ydre kontrol, en strategi i dagligdagen, der i virkeligheden skal hjælpe med at håndtere et adoptivbarns grundangst – en dybt funderet og ubevidst skræk for, at livet skal gå galt igen, ligesom dengang de biologiske forældre forsvandt.

Adoption er en familieform, det er værd at kæmpe for. Dette er titlen på vores kommende landsmøde hvor social- og integrationsminister Karen Hækkerup også deltager. Vi er i A&S glade for ministerens interesse i og forståelse for adoption. Vi tror og håber på, at der nu er et politisk vindue

åbent for at tilvejebringe den nødvendige rådgivning for både adopterede, adoptivfamilier, daginstitutioner, skoler og kommuner. Vi tror på en permanent PAS-ordning, og vi tror på oprettelsen af et videns- og formidlingscenter for adoption.

Jens Damkjær

Formand for Adoption & Samfund

At blive mor som adopteret

Sara er adopteret fra Indien og er selv mor til Ella på halvandet år. Sara er sammen med sin mand i gang med adoptionsprocessen i fase 3 og har derfor gjort sig overvejelser omkring, hvordan hun vil gribe forælderrollen an over for et adopteret barn.

Jeg har, siden jeg blev 30 år, ikke interesse for mig særlig meget for det faktum, at jeg er adopteret fra Indien. Ikke før jeg mødte min mand, da jeg var 36 år og fandt ud af, at jeg nok havde ventet lidt for længe med at få børn.

Det var ikke så nemt, som vi troede, og adoption blev derfor igen et aktuelt emne for mig. Nu dog med omvendt fortegn. Nu skulle jeg til at tage stilling til, om adoption var vejen frem mod et familieliv for min mand og mig. Og den beslutning var ikke så ligetil, som man måske skulle tro, eftersom jeg selv er adopteret. På den måde tror jeg ikke, at mine tanker om dét at få børn er så anderledes end andres: Jeg ville helst have biologiske børn. Det var det, jeg forstod ved at være mor. Noget, jeg siden har tænkt en del over, for jeg er jo netop ikke et produkt af en sådan familie. Men vi er jo alle dannet også ud fra de normer og den kultur, der hersker i samfundet, så egentlig er det ikke så underligt endda, og det er også med til at understrege, at jeg – udover at være adopteret – også bare er en helt almindelig kvinde, der gerne vil være mor på den gængse måde.

Da det til sidst i vores behandling for barnløshed stod klart, at hvis vi ville have børn, så blev det ikke biologiske børn, da var vi alligevel ikke længe om at træffe beslutningen om adoption i forhold til f.eks. ægdonation, der også er en mulighed for barnløse par. Jeg havde ikke selv et stort behov for at opleve en graviditet, og hvis ikke barnet kunne blive 100% vores begges biologiske barn, så vil jeg hellere være 100% fælles om ikke at have gener i barnet. Så igen var det en overvejende egoistisk årsag, der lå til grund for valget om adoption. Og så også det faktum, at den daværende lovgivning ikke havde mulighed for åben ægdonation. Og jeg ville personligt have det skidt med at være den person, der havde taget et aktivt valg på mit barns vegne om at fratage det muligheden for at opsøge sit biologiske

ophav en dag. Det betød jo noget for mig, at jeg ikke kendte mit biologiske ophav.

Vi var dog så heldige, at jeg i sidste forsøg, inden vi ville sætte adoptionsprocessen i gang, rent faktisk blev gravid med vores datter, der er halvandet år i dag. Nu er vi så i gang med at adoptere nummer to, da et nyt medicinsk mirakel udeblev her i anden omgang. Og vi glæder os begge rigtig meget til forhåbentlig at blive forældre igen.

Tanker om selv at skulle adoptere

Da jeg var ung, kunne jeg godt engang imellem tænke tanken, at det havde været bedst, hvis jeg ikke var blevet bortadopteret. Særligt fordi jeg hellere ville have boet i et land, hvor jeg lignede de andre. Det var i bund og grund nok det 'væreste' ved at være adopteret: At de fleste andre mennesker i min hverdag så helt anderledes (og 'normale') ud end mig selv. Og at mine forældre ikke altid forstod mine følelser og tanker omkring det at være adopteret og i særdeleshed det at blive udsat for racisme.

Nu hvor jeg selv står i den situation, at jeg gerne vil adoptere, ser jeg tingene fra en lidt anden vinkel lige pludselig. Jeg kan godt forstå, at mine forældre prøvede at skærme mig ved at sige, at det med racisme da ikke kunne være så slemt og videre i den dur. For som mor til et biologisk barn kan jeg sagtens sætte mig ind i, at man bare gerne vil skærme sit barn fra alt det negative.

Da jeg var ung, savnede jeg mest, at mine forældre tog det seriøst, når jeg talte om racisme, var bange for fremtiden pga. mit udseende eller havde spørgsmål angående adoption.

Til deres forsvar skal det dog siges, at dengang i 70'erne var tiden en anden. Der var ingen adoptionsforberedende kurser, og parolen syntes at lyde, at adoptivbørn skulle glemme deres ophav og bare assimileres fuldstændigt i den danske familie. Så tidsånden i forhold til adoption var en anden.

Jeg savnede også, at jeg ikke var den eneste i hele byen (sammen med min bror, der er adopteret fra Colombia), der havde en anden hudfarve. Da min mand og jeg talte om at adoptere, opstillede jeg nogle ting, som jeg godt ville have opfyldt, hvis vi endte med at adoptere. Ét af dem var blandt andet, at vi skulle bo i en del af Danmark, hvor det ikke var et særsyn at have en anden hudfarve. For mig var det utroligt befriende at flytte til Nørrebro som ung. Endelig kunne jeg gå på gaden og bare falde i med mængden.

Retrospektivt er der dog ingen tvivl om, at noget af den racisme, jeg følte, jeg oplevede, var et produkt af, at jeg var meget fintfølelse omkring det. Jeg plejer lidt i spøg at sige, at forskelsbehandlingen af mig på grund af min hudfarve forsvandt den dag, jeg vedtog, den skulle forsvinde. Men uanset hvordan man som forældre selv oplever det eller synes, at barnet og den unge bør opleve det, så skylder man at anerkende følelsen af racisme. For den var jo reel nok for mig.

Hvilken kasse tilhører jeg?

Meget af den racisme, jeg følte, og det politiske engagement, jeg havde i protester mod for eksempel Dansk Folkeparti, handlede også om, at jeg var ved at danne mig selv som menneske. Som adopteret ser man ofte anderledes ud, og den lille krølle skal jo inkorporeres i den fortælling, det unge menneske sætter sammen om sig selv. Og hvordan gør man nu lige det, når man hverken kan definere sig selv som muslim, som andengenerationsindvandrer, som inder eller med et af de andre prædikater, resten af dem, der ligner én selv, har fået af det omkringliggende samfund? Det var svært, syntes jeg. Jeg fik både læst i Koranen, deltaget i pakistanske halfester og gået til hindi samtidig med, at jeg forsvarerede alle indvandrere i hele Danmark. Indtil den dag jeg fandt fred med, at jeg ikke kan

puttes ind i en boks. Jeg hører ikke rigtigt til i nogle af de kasser, samfundet har lavet til 'folk som mig'. Og det er også bare helt fint.

Da jeg hvilede i det, da hørte jeg op med at stille spørgsmål til min herkomst, mine gener og min baggrund. Og det var en stor befrielse, som jeg gerne havde set, at mine forældre måske havde hjulpet mig med at komme frem til lidt før ved at lytte og anerkende mine følelser noget mere.

At sætte sig ud over sin barndom er vigtigt

Når alt det er sagt, så tror jeg til gengæld også, at børn og unge i alle generationer kan finde på mange årsager til, at alle appelsiner ikke lige er havnet i deres turban. Jeg kan huske, at jeg engang mødte en voksen adopteret fra Danmark, hvor jeg var misundelig på hendes danske udseende. Hun svarede til gengæld, at det havde været så hårdt for hende, at ingen kunne se, at hun var adopteret. Så træerne vokser ikke ind i himlen, og man kan på ingen måde forudse de vanskeligheder eller traumer ens børn – adopterede eller ej – vil have med sig eller få senere i livet.

Jeg håber bare, at jeg kan klæde min datter og et eventuelt kommende adoptivbarn godt nok på, så de vil blive i stand til at sætte sig ud over deres barndom for at få et godt liv. Det var min mor, der engang sagde det til mig, og den sætning har jeg taget til mig. For vi kan alle pege fingre og sætte hakker ved forskellige episoder og hverdagsbegivenheder, der ikke har været gode for os igennem vores barndom. Men på et eller andet tidspunkt må man holde op med at give barndommen skylden for det dårlige i ens liv og selv tage tyren ved hornene. Og hvor jeg synes, hun har ret. Det har mødre som bekendt en irriterende vane med altid at have i sidste ende. ■

Forfatteren har ønsket at være anonym. Navnet er redaktionen bekendt.

William på tre år er adopteret fra Colombia i 2008. Her er han sammen med sin far.

Karla på 8 år er født i Kina.

Marie Linh på 8 år er født i Vietnam.

Lasse er 15 måneder og født i Etiopien.

En adoptivforælders statement

Som adoptivforælder forstår jeg, at international adoption er en kompliceret affære. Jeg finder det derfor både passende og nødvendigt at underskrive følgende erklæring med et dybfølte ønske om, at international adoption varetages på et oplyst og forsvarligt grundlag til gavn for alle implicerede parter.

Af dramatiker og forfatter,
Joan Rang Christensen

Som adoptivforælder forpligter jeg mig derfor til:

§ 1 At anskue adoption i et større perspektiv

Stk. 1 Jeg ved og anerkender, at mine muligheder for at adoptere er frembragt på baggrund af en række kulturelle, økonomiske og politiske forhold i Danmark og det land, mit adopterede barn kommer fra. Der går en lang proces forud for adoptionen og det stadie, hvori jeg blev involveret, og mit privilegium: at kunne adoptere, er direkte forårsaget af, at andre mennesker har måttet afgive deres barn.

Stk. 2 Jeg ved og anerkender, at for at kunne anskue adoption i et større perspektiv, må jeg medtænke alle øvrige aktører, der er involveret i en adoption. Det barn, jeg adopterer, barnets oprindelige forældre og jeg selv er naturligvis implicerede, men også adoptionsselskaber, børnehjem, politiske instanser og interesseorganisationer bør medregnes. Vi er alle aktører, og vi har ikke altid samme interesser.

Stk. 3 Jeg ved og anerkender, at den danske adoptionsdebat udspiller sig på baggrund af en præmis, hvor jeg som adoptivforælder er protagonisten. Jeg forpligter mig til at arbejde for, at adopterede og biologiske forældre inddrages i debatten, og at deres erfaringer medtages på lige fod med mine, når der skal tages politiske beslutninger på adoptionsområdet.

Stk. 4 Jeg ved og anerkender, at jeg som adoptivforælder er en del af historien om international adoption. Min adoption af et barn fra et andet land vedrører ikke kun mig og vores familie, og hvis jeg ønsker at se vores familie isoleret, bedrager jeg ikke kun

mig selv og mit adopterede barn, men hele den internationale adoptionshistorie.

§ 2 At forstå min position som adoptivforælder

Stk. 1 Jeg ved og anerkender, at ingen har ret til at adoptere andre menneskers børn, upåagtet at disse børn kvalificeres som forældre- eller familieløse.

Stk. 2 Jeg ved og anerkender, at det ikke altid er bedre for et barn at blive adopteret, upåagtet min kærlighed og de muligheder jeg kan give barnet og upåagtet, at barnet er kvalificeret som forældre- eller familieløs.

Stk. 3 Jeg ved og anerkender, at jeg som adoptivforælder er i risiko for at agere følelsesladet. Jeg elsker mit barn og forstår, at jeg kan være sensitiv overfor kritik af international adoption. Jeg kan få behov for at forsvare mig, men i stedet for at forsvare mig, må jeg arbejde med mine følelser, så jeg kan lytte med et åbent hjerte og sind og blive i stand til også at acceptere de komplicerede aspekter vedrørende adoption. De er en del af mit adopterede barns historie, derfor er de også en del af min historie.

Stk. 4 Jeg ved og anerkender, at jeg i mit ønske om at blive forælder nemt kan have udviklet en art tilknytningsforstyrrelse, således at jeg ubevidst og ufrivilligt kommer til at fremstille uopfyldelige rammer for, hvordan mit adopterede barn skal agere for at tilfredsstille mine tilknytningsbehov. Jeg kan have fået den opfattelse, at passer mit adopterede barn ikke ind i disse rammer, er det barnets skyld, og jeg kan desværre være blevet støttet i denne opfattelse af rådgivere i Danmark, så vi sammen patologiserer mit barn. Jeg forpligter mig til at stoppe med at skyde skylden på mit adopterede barn og arbejde med mine egne reaktioner i stedet for. Og jeg forplig-

ter mig til at arbejde for etableringen af en ny ordning; et PASAP-forløb, Post Adoption Service for Adoptive Parents, hvor hjælpen varetages af terapeuter, som selv er adopterede.

Stk. 5 Jeg ved og anerkender, at jeg som adoptivforælder er en del af et adoptions-system, der er udviklet over de seneste 50 år, og som vi først nu er ved at afdække konsekvenserne af. Jeg er klar over, at der med tiden kan komme nye, rystende sandheder, som står i kontrast til det, jeg ønskede og troede, men ikke desto mindre må disse nye oplysninger medregnes i forståelsen af begrebet international adoption. Jeg forpligter mig til at møde disse sandheder med åben pande.

§ 3 At forstå, at mit adopterede barn er forskelligt fra mig

Stk. 1 Jeg ved og anerkender, at forud for adoptionen og mit adopterede barns liv i Danmark havde mit barn forældre/familie og tilknytning til en række andre mennesker, som ikke er mig. Jeg forpligter mig til at acceptere, at mit barn er et menneske, der allerede har haft et liv, som jeg ikke har været en del af.

Stk. 2 Jeg ved og anerkender, at mit adopterede barn kommer fra et land, som kan være meget forskelligt fra det land, jeg selv kommer fra. Jeg forpligter mig til at opholde mig mindst et år i dette land, før jeg adopterer mit barn eller sammen med mit barn.

Stk. 3 Jeg ved og anerkender, at det at flytte et barn fra sin familie og sit land kan være et overgreb. Jeg accepterer, at jeg har været en del af dette overgreb og forstår, at når mit adopterede barn reagerer på, hvad der er sket, selv mange år efter, er det ikke et udtryk for, at barnet er sygt, men sundt. Jeg forpligter mig til ikke at sygeliggøre mit barn for at normalisere mig selv.

Stk. 4 Jeg ved og anerkender, at jeg ikke nødvendigvis har samme interesser som mit adopterede barn, og at mit barn kan føle, at det ikke kan dele tanker med mig om sin biologiske familie eller skjuler sit ønske om at kende sin biologiske familie for at skåne mig eller undgå at vække min vrede eller skuffelse. Jeg forpligter mig til at forstå, at mit adopterede barn kun er til låns, og at mit barns rejse i livet er forskellig fra min.

Stk. 5 Jeg ved og anerkender, at mit adopterede barns biologiske familie er en del af mit barns liv og dermed en del af mit. Lukkede adoptioner tjener kun til at opfylde behovet om at kappe fortidens bånd og simulere kernefamilie, men ingen har spurgt mit barn, hvad det selv ønsker. Jeg forpligter mig til at forstå, at hvis mit adopterede barn ønsker at søge sit biologiske ophav, er min position som adoptivforælder ikke truet, og jeg fjerner mig kun fra mit barn ved at modarbejde dette ønske.

Stk. 6 Jeg ved og anerkender, at mit adopterede barn meget let kan finde fejlinformation, usandheder eller bearbejdede udtalelser i sine adoptionspapirer, og jeg forstår, at dette er et udtryk for, at adoptionsindustrien har forsøgt at bearbejde mit barns identitetsoplysninger. Jeg forpligter mig til at arbejde for, at adopterede børn til enhver tid kan få og få de rette oplysninger om deres alder, familier og andre personlige oplysninger.

Stk. 7 Jeg ved og anerkender, at jeg ved at adoptere mit barn har skabt et grundvilkår for mit barn, som det må leve med resten af sit liv. Jeg forpligter mig derfor til at arbejde for, at mit adopterede barn kan være hvem eller hvad, det ønsker at være, også selvom det går på tværs af mine interesser.

Stk. 8 Jeg ved og anerkender, at jeg ikke forstår og aldrig kommer til at forstå, hvad

det vil sige at være adopteret. Jeg er ikke mit barns nærmeste i den henseende og kan ikke udtale mig på vegne af mit barn.

§4 At redefinere mig selv og min opfattelse af verden

Stk. 1 Jeg ved og anerkender, at racismen findes og trives i Danmark, og at mange adopterede oplever og påvirkes af dette vilkår. Jeg forpligter mig til at hjælpe mit adopterede barn til at håndtere de racisti-

„Jeg elsker mit barn og forstår, at jeg kan være sensitiv overfor kritik af international adoption. Jeg kan få behov for at forsvare mig, men i stedet for at forsvare mig, må jeg arbejde med mine følelser, så jeg kan lytte med et åbent hjerte og sind og blive i stand til også at acceptere de komplicerede aspekter vedrørende adoption.“

ske oplevelser i stedet for at bagatellisere eller skabe tvivl om oplevelsernes vægt og betydning. Jeg forpligter mig til at sætte mig ind i racismens strukturer og kortlægge mine eventuelt egne, uerkendte racistiske eller fordomsfulde mønstre.

Stk. 2 Jeg ved og anerkender, at som adoptivfamilie med et adopteret barn, der ikke er hvidt, er vi en transracial familie. Et begreb som 'farveblindhed' anvendes ofte af majoriteten i hvide samfund, mens mit adopterede barn på daglig basis kan opleve, at hudfarve har betydning. Jeg ved, at jeg er en del af majoriteten og nyder godt af 'det hvide privilegium' i en række situationer, jeg ikke er bevidst om. Jeg forpligter mig derfor til at forstå dette, mit hvide privilegium, samt at bringe mig selv ud af min komfortzone og opholde mig i lande eller områder, hvor jeg ikke er en del af majoriteten.

Stk. 3 Jeg ved og anerkender, at såkaldte adfærdsforstyrrelser og psykologiske reaktioner hos adopterede kan skyldes, at

vi som samfund ikke har varetager vores opgave godt nok med at give de adopterede tilfredsstillende opvækstvilkår. Reaktionen er altså ikke nødvendigvis et resultat af for eksempel mangelfulde forhold i oprindelseslandet, hos den oprindelige familie eller den adopteredes personlige inkompetence. Jeg forpligter mig til at arbejde for, at vi som samfund evaluerer os selv, udvikler og forbedrer os i mødet med alt, hvad der er fremmed.

Stk. 4 Jeg ved og anerkender, at jeg – uforsvarende og uforskyldt – kan have bidraget til et adoptionssystem, der benytter sig af problematiske redskaber såsom pression, manipulation, økonomisk incitament, dokumentfalsk, lemfældig omgang med persondata, manglende etik osv. Jeg accepterer, at den smerte, jeg føler i denne forbindelse, ikke er grund nok til, at jeg ikke skal forholde mig til problemerne i adoptionssystemet. Mit billede af adoption blev skabt på et tidspunkt, hvor der endnu ikke var tilstrækkelig viden om og erfaring med adoption, men det er der nu. Uvidenhed er ikke en tilstrækkelig forklaring på, hvorfor et illusorisk billede af adoption skal fastholdes. Jeg forpligter mig til at rumme den hele sandhed om adoption.

Som adoptivforælder:

Dato

Underskrift

Min historie

Jeg hedder Susanne, er 45 år og gift med Torben. Sammen har vi fire børn. Jeg er født i Hamborg (Altona), og ifølge mine papirer tilbragte jeg mine første tre dage hos min biologiske mor. Hun var en tysk kvinde ved navn Elisabeth, og min biologiske far er formodentlig amerikansk soldat. Altså er jeg det, man kalder et mulatbarn.

Af Susanne Petersen

Jeg var 1½ år gammel, da jeg blev adopteret til Danmark (Hurup Thy, en lille by i Nordvestjylland). Indtil da boede jeg på et børnehjem i Hamborg.

Min nye familie bestod af min mor, far og storebror, som er fem år ældre end jeg, samt min lillebror. Derudover kom min familie til at bestå af bedsteforældre, onkel, tanter og rigtig mange andre mennesker.

Da jeg var det eneste mulatbarn i Hurup og omegn, var jeg genstand for megen opmærksomhed. Mine forældre havde investeret i en fin ny klapvogn, som stort set ikke blev brugt. Mange mennesker ville gerne løfte mig og holde mig eller klappe mig på håret, hvilket jeg tror er årsagen til, at jeg i dag næsten ikke tåler, hvis nogen formaster sig til at røre ved mit hår.

Noget af det første, jeg husker, er, da jeg i 1972 fik en lillebror. Jeg husker, at min familie og jeg kørte med toget fra Hurup Thy til København og hentede ham i Kastrup Lufthavn. Jeg glemmer ikke følelsen af at stå og se de små børn blive båret ud af flyveren fra Korea.

Min opvækst blev anderledes end forventet. Det viste sig, at min lillebror var psykisk handicappet. Der gik tid med at tolke hans aparte adfærd, hvorfor han ikke begyndte at tale osv. Selvom han ikke var og er som alle andre, ville jeg ikke undvære ham for guld. Da han begyndte at være med i fællesskabet, havde vi tre unger det rigtig sjovt.

En barndom i Hurup Thy

Jeg husker min barndom som bekymrings- og sorgfri. Vi voksede op på en gård, og ud over de synlige forskelle var vi nok en lidt anderledes familie. Min mor arbejdede i banken, så det var vores far, der var hjemme.

Han passede vores landbrug og tog sig af os børn. De første år havde vi „ung pige i huset“. For ikke så længe siden mødte jeg faktisk den unge pige, jeg holdt mest af. Hun hedder Tove, og jeg opkaldte en af

mine utallige dukker efter hende. Hun fortalte, at hun ikke slap min bror og mig af syne, da hun ellers kunne være helt sikker på, at der ville ske ulykker. Vi havde det rigtig sjovt som børn.

Jeg har egentlig aldrig følt mig anderledes. Jeg har ikke følt mig udenfor og har altid haft mange veninder. Min bedste veninde fra dengang har fortalt mig, at hun ikke bemærkede, at jeg så anderledes ud. Jeg var jo bare Sus og så ud, som jeg nu gjorde.

Jeg husker, jeg gerne har villet se anderledes ud, som f.eks. da jeg ikke kunne være med i „ABBA“, for de var ikke mørke i huden og havde ikke sorte krøller. Men jeg tænker ikke, det ville have været anderledes, hvis jeg havde haft rødt hår og briller.

En oprindelse i Tyskland

Jeg er blevet og bliver stadig ofte spurgt, hvor jeg kommer fra. Af og til beder jeg den, der spørger, om at gætte. Svaret er som regel et eksotisk sted. Når jeg fortæller, at jeg er født i Hamborg, bliver folk lidt tvivlende, da jeg ikke ser tysk ud. Da jeg ikke føler mig forpligtet til at fortælle dem min historie, giver jeg dem bare ret i, at jeg ikke ser tysk ud. Jeg har fået megen positiv opmærksomhed på grund af mit udseende. Min mor fortalte mig engang, at da de hentede mig, havde de fået at vide, at næsten uanset hvordan jeg fik det i Danmark, ville det være bedre end den behandling, man på det tidspunkt gav mulatbørn i Tyskland. Jeg har altid følt mig elsket af mine forældre.

Det har naturligvis aldrig været nogen hemmelighed, at jeg var adopteret. Jeg er jo vokset op i en familie, hvor ingen af os lignede hinanden. Min storebror var høj og lys i huden, min lillebror var lille, mørk i huden og havde skæve øjne. Jeg var en lille prop, mørk i huden og havde sorte krøller. Vores forældre var lyse i huden. Min storebror og jeg har lavet meget sjov med, at vi er søskende. Specielt over for fremmede, som simpelthen ikke har kunnet få det til at passe.

På et tidspunkt i løbet af mine teenageår havde min mor meget fokus på, om jeg havde behov for at finde ud af noget omkring mine rødder. Jeg havde på dette

„Min mor fortalte mig engang, at da de hentede mig, havde de fået at vide, at næsten uanset hvordan jeg fik det i Danmark, ville det være bedre end den behandling, man på det tidspunkt gav mulatbørn i Tyskland.“

tidspunkt ikke dette behov. Jeg må sige, at specielt min mor altid har været meget opmærksom på, om jeg havde behov for at vide noget om, hvor og hvem jeg kom fra. Mine forældre har altid forsøgt at svare på de spørgsmål, jeg har haft. Når jeg var uvenner med dem, husker jeg, at jeg drømte om, at min „rigtige“ mor ville komme og hente mig en dag. Ellers husker jeg ikke, at jeg har drømt om min biologiske mor eller forholdt mig til hende.

Øjenåbnere

Jeg er uddannet pædagog, og mens jeg gik på seminariet, var jeg med til at skrive en opgave om adopterede børn og deres liv i Danmark. Dette medførte, at jeg blev inviteret til en aften for kommende adoptanter, hvor temaet var „Rødder“. Dengang fortalte jeg, at jeg ikke havde haft behov for at vide noget om mine rødder, hvilket også var sandt på dette tidspunkt. Samme aften var der også en anden kvinde og en mand, der var adopteret fra Korea. Deres historier gjorde et dybt indtryk på mig. De havde slet ikke den samme positive oplevelse af det at være adopteret, som jeg. Så vidt jeg husker, havde de begge forsøgt at finde deres rødder, hvilket ikke havde været en positiv oplevelse for dem.

I 1996 fødte jeg vores første datter. Dette satte gang i en del tanker. Jeg kan huske, at jeg, da jeg lige havde født hende, kom til at tænke: „Tænk, hvis jeg skulle aflevere hende.“ Jeg fik faktisk ondt af min biologiske mor og det, hun havde måttet gennemgå. Jeg tænkte på, hvor forfærdeligt hun må have haft det. Det at føde vores datter satte gang i min nysgerrighed omkring, hvem jeg egentlig lignede.

Nye oplysninger

Min storebror og jeg havde undersøgt, hvordan man fik oplysninger om personer i Tyskland. Efter lang tid fik jeg besked på, at min biologiske mor var død. I brevet stod, at hun var død den 19. september 1969 – ca. tre måneder efter jeg kom til Danmark. På samme dato 27 år efter fik vi vores første datter. Beskeden gav mig egentlig ro, da jeg jo så ikke kunne få svar på mine spørgsmål. I 1998 fødte jeg endnu en datter, og i 2000 fik vi vores søn. I årene efter, jeg havde fået besked om min mor, fyldte hun ikke meget i min bevidsthed. Det, der fik mig til at kontakte Sporløs, var nok, at alle mennesker fortalte, hvor meget vores børn lignede deres far. Det var på det tidspunkt en underlig følelse ikke at kunne sige: „Nej han/hun ligner min mor.“ Da jeg kontaktede Sporløs, regnede jeg egentlig ikke med at blive valgt ud. Det blev jeg, og jeg blev interviewet over telefonen. De ville forsøge at opklare min historie, men det skulle gå stærkt, da der snart var deadline. Tiden gik,

„Min storebror og jeg har lavet meget sjov med, at vi er søskende. Specielt over for fremmede, som simpelthen ikke har kunnet få det til at passe.“

og en dag ringede de og fortalte, at de ikke havde kunnet komme særlig langt, og jeg var derfor ikke valgt ud. De ville sende de oplysninger, de havde fundet. Her 10 år efter venter jeg fortsat på disse. Der er ingen, der har gidet tage mine henvendelser seriøst. Jeg har skrevet og fortalt, at jeg finder programmet useriøst og umoralsk. Man er sårbar, når man henvender sig til et sådant program. I dag er jeg glad for, at jeg ikke blev valgt ud.

Den største sorg

I 2004 oplevede vi det ultimativt forfærdelige. Vi mistede vores ældste datter. Den psykolog, jeg gik hos, sagde til mig, at det kan være ekstra hårdt at miste, når man er

adopteret. Adoptivbørn har jo mistet flere gange i livet. Psykologen var et fantastisk menneske. Ud over at være psykolog var hun selv mor til to adoptivbørn, samt adoptionsrådgiver. Vi talte i timevis om det at være adopteret, jeg fik en indsigt i mig selv, som jeg ikke ville være foruden. Det har og er til tider hårdt, men vores familie fungerer igen.

Kontakt til den biologiske familie

I 2005 flyttede min storebror til Tyskland. Han har også igennem årene spurgt ind til og tilbudt at hjælpe med at opspore min eventuelle tyske familie. Min bror havde fået alle mine adoptionspapirer og ringede rundt til personer, der havde samme tyske efternavn som jeg havde, før jeg kom til

„Da jeg kontaktede Sporløs, regnede jeg egentlig ikke med at blive valgt ud. Det blev jeg, og jeg blev interviewet over telefonen. De ville forsøge at opklare min historie.“

Danmark. Alligevel blev jeg meget overrasket, da han ringede og fortalte, at han havde talt med min biologiske kusine. I november 2005 modtog jeg en mail fra min tyske kusine. Jeg må erkende, at jeg var vældig nervøs, da jeg skulle åbne den. Det var en meget positiv mail. Min tyske familie var glade og overvældede over, at de var blevet fundet. Jeg fik noget af min mors historie og fik også billeder. Det var fantastisk at „se“ hende. Der er ingen tvivl om, at jeg ligner min mor. Det gør min ene datter i den grad også, hvilket er sjovt at se. Egentlig har jeg fået det, jeg gerne ville have, fra min tyske familie. De ønsker, at vi mødes, hvilket vi sikkert også gør en dag. Jeg har gjort mig mange tanker og gennemgået mange følelser i forbindelse med, at jeg har fundet min tyske familie. Jeg har det ikke sådan, at de er min familie. Min familie er dem, der altid har været der, om det gik op eller ned. Desværre døde min mor for snart to år siden. Heldigvis oplevede hun, da jeg første gang fik kontakt med min tyske familie. Hun blev så glad. Det betød virkelig noget for hende. Til sidst vil jeg sige, at jeg er og har været glad for min tilværelse. Jeg har altid følt mig elsket og føler ikke, jeg har haft nogen særlig store udfordringer på grund af mit udseende eller det, at jeg kommer fra et andet land. ■

Noah, 3 år.

Andrea er 3 år og født i Kina.

Frida Ju på 8 år er født i Kina.

Biologien, kulturen og den næste generation

Johanne er 38 år og kom til Danmark, da hun var halvandet år. Det første år har hun sandsynligvis levet med sin biologiske mor, det sidste halve år inden adoptionen på et børnehjem. Johanne har to drenge, og den ene nærmer sig skolealderen. Det har givet anledning til nye overvejelser om biologi, etnicitet og kultur.

**Af Anne Marie Andresen
i samarbejde med Johanne**

„I bund og grund har jeg aldrig selv haft nogen lyst til at opsøge min biologiske familie,“ fortæller Johanne. „Jeg har bare ikke rigtigt haft den trang eller interesse for at rejse til lige netop mit oprindelsesland, selv om jeg altid har tænkt meget over, om jeg har biologiske bånd på den anden side af jorden. Men jeg kan mærke, at jeg føler en eller anden form for ansvar og forpligtelse over for mine egne børn nu. De har også en krop, der signalerer en asiatisk oprindelse, og deres udseende kan have indflydelse på, hvordan de bliver set på som mennesker. Det har jeg oplevet både alene og sammen med dem.“

„Og så har de nogle gener, der kan påvirke dem nu eller senere i deres liv. Mine børn bærer min ukendte historie i sig, og jeg føler, at jeg burde gøre noget i forhold til den omstændighed. Omvendt – hvis jeg kun skal se det fra min egen helt egoistiske side, så har jeg jo slet ikke lyst til at gøre noget. Jeg synes, det er et dilemma.“

„Har børnene lyst til det?“

„Selv om de stadig er ret små, synes jeg de har vist interesse. Vi har talt om, hvorfor mit hår er helt sort, og at jeg har to mødre; en, jeg har ligget i maven hos, og en, jeg er vokset op hos,“ fortæller Johanne. „Min store dreng på fem et halvt år har spurgt, hvordan min mor (biologiske mor) ser ud. På et tidspunkt var han decideret vred på min mor (adoptivmor) over, at hun ikke var min rigtige mor. Jeg har fortalt, at hun er min mor, men at jeg har to mødre, og at han har én mor.“

„Han har også været optaget af, at han er mørk, og jeg er meget mørk, og at min mand ikke er mørk. Han er i det hele taget optaget af, hvordan han ser ud, og hvor-

dan jeg ser ud. Han kender flere børn fra sin børnehave, der er adopteret. Jeg ved ikke, om jeg har skubbet på med „emnet“ for at sikre, at det i hvert fald ikke blev tabuiseret, men jeg synes, mine børn skal vokse op med en bevidsthed om, at jeg har to mødre, og at det er ok. Men det er selvfølgelig en balance.“

„Tror du dét, at du ikke selv har lyst til at opsøge dine rødder, påvirker børnene i den ene eller anden retning?“

„Det ved jeg ikke... Jeg har jo været bevidst om, at det ikke var vigtigt for mig, men jeg har også været bevidst om, at det kan være vigtigt for dem, så derfor har jeg vel italesat det,“ fortsætter Johanne.

„Hvis nu børnene rigtig gerne ville af sted, ville jeg selvfølgelig gøre det – men

„Jeg har rejst i Indonesien og Thailand, og jeg synes, det var ekstremt vanskeligt med min baggrund at rejse i lande, hvor jeg ikke kunne kommunikere med mennesker, for jeg fik jo mange henvendelser...“

jeg har rejst i Indonesien og Thailand, og jeg synes, det var ekstremt vanskeligt med min baggrund at rejse i lande, hvor jeg ikke kunne kommunikere med mennesker, for jeg fik jo mange henvendelser,“ funderer Johanne. „Det ville nok kræve, at vi opsøgte noget rådgivning for at finde ud af, hvordan vi som familie kunne forberede sådan en rejse.“

En biologisk forbindelse

„Og så er der jo også det,“ fortsætter Johanne, „at lige pludselig har jeg jo fået en

biologisk forbindelse til nogle andre mennesker, som jeg simpelthen aldrig har haft – i hvert fald ikke i mit bevidste liv.“

„Og det har påvirket dig?“

„Ja, jeg tænker jo meget over, hvem børnene ligner af personlighed og af udseende. Jeg har også mine svigerforældre, børnenes farmor og farfar, som i den grad – måske lidt i det ekstreme – snakker om, hvordan børnebørnene ligner dem og min mand, og hvordan de ikke ligner. Der er hele tiden det her modsætningsforhold mellem det, der er biologisk genkendeligt hos børnene i forhold til deres bedsteforældre og min mand, og det, der ikke er det – og det, der ikke er genkendeligt, er det så dét, der siger noget om mine biologiske forældre? Det er meget, meget svært at skulle forholde sig til. Og det ser ikke ud til at være et simpelt regnestykke, der lige går op.“

„Har det ændret dine egne tanker om dine adoptivforældre, at der pludselig er noget biologi den anden vej?“

„Ja, på forskellige områder. Helt fra begyndelsen, inden min mand og jeg selv tænkte på at stifte familie, har der været et særligt rum hos mine forældre. De har simpelthen aldrig presset på for at få børnebørn. De har helt klart haft en særlig sensibilitet i den retning – og for mig har det været dejligt,“ siger Johanne. „Jeg har jo heller ikke haft fødselsfortællinger helt inde på livet og er hverken blevet afskrækket eller haft faste forestillinger om, hvordan det ville være at skulle føde et barn. Også dét har passet mig vældigt godt, for i mit tilfælde har det givet mig et frirum. Der eksisterer jo så mange medieskabte opfattelser af, hvordan den gode – underforstået den „rigtige“ – fødsel er, og hvordan et „rigtigt“ moderskab skal være.“

„Mine forældre har altid været engagerede i deres børnebørn, og jeg har ikke ind-

tryk af, at min mor for eksempel har haft nogle negative følelser omkring dét, at jeg har oplevet noget, hun ikke selv har haft mulighed for. Hun har fortalt mig, at hun ikke helt genkender den glæde, mine børn udstråler, fra tiden med mig. Dermed har

„Jeg synes, de er nogle utrolige mennesker, mine forældre. Med tiden er de blevet de søjler, jeg støtter mig til i særlige situationer, og de er blandt mine meget få fortrolige. Jeg synes, vores forhold stadig er i udvikling. Men selv om jeg nu ser det som tillidsfuldt, så har det på ingen måde været let at vokse op som deres barn.“

hun rørt ved noget, som jeg også er klar over. Jeg tænker i hvert fald ikke om mig selv, at jeg var sådan et „rigtigt glad barn“. Og så kan jeg heller ikke lade være med at tænke på, at når jeg selv står i en tilspidset situation med mine børn, så må mine forældre havde oplevet vores konflikter fra et mange gange mere usikkert grundlag. Det må virkelig have været vanskeligt for dem at navigere i vores uenigheder; det kan det i hvert fald være med biologiske børn!“ slår Johanne fast.

„Jeg synes, de er nogle utrolige mennesker, mine forældre. Med tiden er de blevet de søjler, jeg støtter mig til i særlige situationer, og de er blandt mine meget få fortrolige. Jeg synes, vores forhold stadig er i udvikling. Men selv om jeg nu ser det som tillidsfuldt, så har det på ingen måde været let at vokse op som deres barn,“ fortsætter Johanne.

„Efter jeg har fået børn, er der også sider ved deres forældreskab, jeg nok kan forklare, men som alligevel stadig påvirker mig følelsesmæssigt. For eksempel synes jeg ikke, min mor har handlet på samme intuitive måde i forhold til mig, som jeg selv mener, jeg gør med mine børn. Det er ikke

for at værdisætte min måde at være sammen med mine børn på som den rigtige, men det er blevet tydeligt for mig, at den biologiske forbindelse er meget kraftfuld, og at de første år må være meget grundlæggende. Men igen, når jeg ikke synes,

min mor er så intuitiv, så kan det måske også være, fordi hun simpelthen bare er en anden type?“

„Mine forældre har heller ikke søgt om hjælp til adoptionsrelaterede problemer. Tiden var ikke til det, og der fandtes ikke PAS. Eller måske har de bare ikke været typerne, der har ønsket hjælp udefra,“ forklarer Johanne.

„Og skolen var jo slet ikke opmærksom på noget i 70'erne, 80'erne og begyndelsen af 90'erne. Det ærgrer mig usigeligt i dag. Tænk, hvis min mor og jeg kunne have undgået blot halvdelen af vores sammenstød. Tænk, hvis nogen kunne have løftet sløret for, at der er nogle kræfter i spil i et adopteret barn, som hverken barnet eller adoptivforældrene nødvendigvis er herrer over. Det kunne have skabt langt færre år med usikkerhed og vrede i os begge, år med mulighed for et andet fokus – i mit tilfælde måske et mere sorgfrit ungdomsliv.“

Biologiens betydning

„Biologien har bestemt betydet noget i min opvækst. Jeg synes bare hele tiden, jeg har tænkt på, hvad det er, der er mig, og hvad det er, jeg har fra min mor og far – altså

mine adoptivforældre,“ siger Johanne. „Jeg kan jo sagtens se, at jeg ligner dem på nogle punkter, men jeg synes periodevis, det er meget forvirrende alt sammen. Stadigvæk.“

„Og så vil jeg da også sige, at i forhold til det med biologien, så slår det igennem på mange forskellige måder. Da jeg var omkring 13 år, så jeg tilfældigvis noget i Tv-Avisen om AIDS. Det var det helt store på det tidspunkt, og jeg blev simpelthen så bange,“ fortæller Johanne. „Jeg havde en frygt for, at jeg fejlede alle mulige sygdomme, som endnu ikke var blevet opdaget. Jeg gik op til vores familielæge og sagde, at jeg ville have lavet en AIDS-test, og han blev ved med at sige, at det skulle jeg ikke gøre, og forklarede mig om risikogrupper. Til sidst indvilgede han dog, og så var der selvfølgelig ikke noget.“

„Da jeg så var gravid med mit første barn, sagde lægen, at jeg skulle have lavet en AIDS-test, fordi jeg var født uden for Europa. Det var simpelthen lovpligtigt (jeg fik dog ikke testen anden gang). Og den frygt, jeg husker fra mine ungdomsår, havde jo så al-

„Og skolen var jo slet ikke opmærksom på noget i 70'erne, 80'erne og begyndelsen af 90'erne. Det ærgrer mig usigeligt i dag.“

ligevel været berettiget. Der kunne jo rent faktisk godt have været noget, ikke?“ tænker Johanne højt og kommer i tanker om, at der er endnu en ting vedrørende biologien, som betyder noget.

En af samme køn

„Noget andet, der er vigtigt for mig, er, at jeg ikke har fået en datter. Og det har intet som helst at gøre med, at jeg ikke er fuldt ud glad for mine drenge og føler, vi

er nært tilknyttede," siger Johanne. „Jeg bliver egentlig både irriteret og trist over, at det ønske bliver opfattet som et „luxusproblem“. Den generelle holdning synes at være, at jeg burde være tilfreds, netop fordi jeg har to dejlige drenge. For mig handler det bare ikke om, at „det kunne være så sjovt at prøve at have børn af hvert sit køn. Det handler om noget mere fundamentalt.“

„Den forbindelse, som du ikke har haft den anden vej?“

„Ja, det er virkelig noget, som fylder meget. Jeg vil gerne have en forbindelse til en anden pige. En forbindelse, som ikke er skabt kulturelt. En relation, der er ubrudt. Ja, det er måske et af mine største ønsker," fortæller Johanne. „Og trangen synes jeg altid, jeg har haft. Min mor kan godt forstå mit behov – måske fordi hun har levet et langt liv med den samme mor?“

„Er det noget med, at du kan spejle dig i en af samme køn?“

„Ja, men jeg kan jo sagtens genkende ting i mine drenge, jeg kan sagtens spejle mig i dem også, men stadigvæk fylder det rigtig meget.“

At bo over grillbaren

„Lige nu er du også bekymret for drengenes skolegang og den generelle holdning til anderledes udseende.“

„Ja, af en eller anden årsag har jeg altid boet enten over kiosken eller over grillbaren, hvor ejerne har været fra Pakistan, Bangladesh eller et arabisk land," fortæller Johanne, „og det har altid været utrolig problemfyldt for mig. Det handler om en eller anden form for uønsket opmærksomhed, som jeg også får fra andre befolkningsgrupper. Blandt de mennesker, som jeg tilfældigvis har „delt“ bopæl med, fornemmer jeg bare nogle helt andre sociale koder og menneskelige hierarkier.“

„Er du bange for, at dine børn skal have den samme oplevelse?“

„Ja, for vi bor i en bydel med mange tosprogede familier, og jeg ser meget en skolestart som et forældresamarbejde. Meget firkantet sat op er der nogle grupper mennesker, som har tydelige familietraditioner, og som tydeligt ved, hvor de kommer fra, og hvem de er. Og så bliver jeg da utroligt bange for, at mine to drenge, som er mørke, og som har en blandet baggrund, ikke er så entydige at aflæse, og måske er der nogen, der ikke kan forstå det, og hvad bliver så konsekvensen?“ siger Johanne og forsætter: „Det kan jo også være, at børn er fuldstændig ligeglade og bare finder sammen alligevel og leger godt og synes,

de har det sjovt. I virkeligheden får jeg måske bare plantet min egen frygt i mine drenge.“

„Det er en frygt på baggrund af noget, du selv har oplevet?“

„Ja, og det skal man selvfølgelig kunne holde i strakt arm, men jeg ved ikke rigtigt, hvordan jeg skal gøre det; jeg har jo ikke lyst til at tage nogen chancer på mine børns vegne. I nogle lande er det blandt befolkningen lavstatus at bortadoptere sine børn, og jeg fornemmer, at dét menneskesyn cirkulerer i nogle befolkningsgrupper i Danmark. Det er et menneskesyn, der også former og vanskeliggør den måde, jeg som adopteret bliver mødt af omverdenen på.“

„Det er interessant, at du siger dét, for der er jo omvendt mange, der søger andre af anden etnisk herkomst – måske fordi man har det vilkår tilfældes, at man føler sig lidt anderledes.“

„Det synes jeg da virkelig er spændende, men helt ukendt for mig – altså, det kan jo også godt være, det skyldes, at jeg er vokset op et sted, hvor det udelukkende drejede sig om adopterede børn, når der overhovedet var nogen, der var mørke," filosoferer Johanne. „Og så har jeg boet i London; det var, da jeg flyttede hjemmefra efter gymnasiet, og da oplevede jeg for første gang, at indiske mennesker henvendte sig til mig og syntes, det var mærkeligt, at jeg var adopteret. Jeg var en lille smule andenrangsmenneske. Det var den oplevelse, jeg fik der – men det er da virkelig interessant det andet.“

Den uønskede opmærksomhed

„Men den der uønskede opmærksomhed, som du kalder det, det er den, der har været det værste?“

„Ja, og jeg oplever den nok et par gange om ugen," fortæller Johanne.

„Og så afspejler mit syn på opmærksomheden da givetvis også, at jeg ikke er afklaret med at være adopteret, til trods for at jeg har været det i 36½ år. Men det er i dag også tydeligt for mig, at jeg altid vil være hvirvlet ind i en adoptionsvirkelighed, der ændrer sig afhængigt af min egen livssituation og af samfundets syn på adopterede og på mennesker fra andre lande. Som barn og halv voksen troede jeg, at al den uønskede opmærksomhed ville gå over," slutter Johanne. ■

Johanne har ønsket at være anonym. Hendes rigtige navn er redaktionen bekendt.

FOTO ILLUSTRERER IKKE ARTIKEL

Mads er 12 år og er født i Vietnam.

FOTO ILLUSTRERER IKKE ARTIKEL

Johanna er 3 år og højt til hest. Hun er født i Colombia.

FOTO ILLUSTRERER IKKE ARTIKEL

Noah har fået denne fine kidcar til sin fødselsdag. Noah er født i Colombia.

Pædagogens arbejde med det adopterede barn

I 2011 blev 338 børn adopteret til Danmark igennem international fremmedadoption. Størstedelen af disse børn vil i løbet af deres barndom blive indskrevet i en daginstitution. Har pædagoger i disse daginstitutioner de rette faglige kompetencer til at imødekomme det adopterede barns behov? Dette spørgsmål er undersøgt gennem kvalitative interviews af pædagoger, adoptivforældre og en daginstitutionsleder.

Af Natasia Kaltoft

Fra børnehjem til børnehave

Et bachelorprojekt med overskriften „Pædagogens arbejde med det adopterede barns dobbeltsocialisering“ har interesseret sig for, hvordan det adopterede barn indgår i hverdagen i daginstitutionen og familien. Barnet skal dagligt håndtere de forskellige forventninger samtidig med, at det er påvirket af sine erfaringer fra sine tidlige livsvilkår. Det adopterede barn kan have oplevet tidlig omsorgssvigt. Det har været et barn blandt mange andre på et børnehjem, hvor barnets fysiske og psykiske behov måske ikke er blevet opfyldt. Barnet vil medtage nogle erfaringer, som ikke bare påvirker det i familien, men også i daginstitutionen.

Særlige livsvilkår

Cand. Psych. Susanne Høeg beskriver i Adoptionshåndbogen (2012), at pædagogen skal have kendskab til betydningen af det adopterede barns tidlige livsvilkår. Et fælles vilkår for disse børn er, at de er blevet adskilt fra deres biologiske forældre og skal leve med tabet af dem. Betydningen af det adopterede barns tidlige livsvilkår fremhæver en adoptivmor således: „Man kan ligeså godt fra starten være klar over, at her er et barn, der har en bagage, og bagagen kan have en betydning.“ Hun fortæller senere i interviewet, at med kendskab til barnets bagage kan pædagogen arbejde forebyggende i forhold til de problemstillinger og udfordringer, som barnet kan møde i daginstitutionen.

Forældresamarbejde

De interviewede fremhævede alle, at samarbejdet omkring adoptionsspecifikke emner hovedsageligt tog udgangspunkt i forældrene, hvorved forældrene med deres adoptionsspecifikke viden kom til at fungere som rådgivere over for pædagogerne. En adoptivmor fortæller om pædagogernes manglende adoptionsspecifikke kompetencer i mødet med hendes adopterede barn: „De havde ingen viden, og de

„Umiddelbart var der ingen alarmklokker, der gik i gang, da vi fik at vide at et adopteret barn startede i daginstitutionen, for vi vidste ikke, hvad vi skulle tænke over...“

Et bachelorprojekt, der har fokuseret på pædagogens arbejde med det adopterede barn, konkluderer, at pædagogerne mangler adoptions-specifikke kompetencer i mødet med det adopterede barn og dets forældre.

havde ingen erfaring med det.“ Forældrene fungerede som eksperter i forhold til deres adopterede barn også inden for daginstitutionens rammer. En pædagog fortæller: „Så har vi kunnet spørge og rådgive os hos moderen.“ Gentagne gange synes informanternes fortællinger at beskrive pædagoger, der ikke påtog sig ansvaret for barnets adoptionsrelaterede udfordringer i daginstitutionen.

Det adopterede barn i daginstitutionen

Pædagogen besidder viden og kompetencer i forhold til daginstitutionens rammer og forventninger til barnet. Hvis pædagogen ser daginstitutionens rammer som dynamiske, der kan ændre sig i mødet med det adopterede barn, vil pædagogen kunne imødekomme det adopterede barns behov.

På grund af det adopterede barns tidlige livsvilkår kan barnets sproglige, fysiske og sociale udvikling være forskellig fra barnets biologiske alder, hvorved det kan siges, at barnet har forskellige udviklingsaldrer. En adoptivmor beskriver, hvordan en pædagog imødekom hendes datters behov ud fra kendskab til barnets forskellige udviklingsaldrer: „Nu er min datter meget fysisk lille, men pædagogen sad simpelthen med hende, ligesom hun var et lille spædbarn, og fortalte, det har været en lidt hård dag

for din datter i dag, men så har vi siddet her hud mod hud, og jeg har bare trukket vejret med hende, og hun har lyttet til min hjertebanken. Det var lige præcis det, som hun havde behov for. Når hun bliver mødt med det behov, så kan der gå 5-10 minutter, og så er hun ligesom tanket op, og så kan hun komme videre i livet.“Barnets pædagog formåede at imødekomme det adopterede barns behov ved at bruge sin adoptions-specifikke viden.

Pædagogen kan arbejde med at skabe forudsigelighed og struktur for det adopterede barn, så det ikke oplever for mange skift og ændringer i daginstitutionens hverdag. Derudover skal pædagogen have viden om barnets tilknytningsproces, og hvordan daginstitutionen kan støtte op om denne.

Behov for adoptionsspecifik rådgivning til pædagogerne

Pædagogerne, som blev interviewet i projektet, manglede viden og kendskab til, hvor de kunne finde sparring i forhold til deres daglige arbejde med adopterede børn i daginstitutionen. På baggrund af dette vil jeg afsluttende stille spørgsmålet om, hvorvidt PAS (Post Adoption Service)-ordningen, der er henvendt til forældre, også skal udvides til at være et tilbud om rådgivning til pædagoger, der arbejder med adopterede børn. ■

Generalforsamling i A&S-Ungdom

Det er mørkt udenfor, klokken er 6.45. Jeg starter bilen og slår GPS'en til. Destination Dalum Landbrugsskole i Odense. Adoption & Samfund – Ungdom skal holde generalforsamling, og jeg glæder mig som et lille barn!

Af Ina Dygaard

Bilen er pakket med kuffert, udklædning og to veninder fra foreningen – og afsted går det! Vi kommer til Dalum i god tid, så vi kan finde mødelokalet og få udleveret nøglekort til værelserne. Medlemmerne ankommer så småt, og da klokken slår ti, går vi i gang. Vi er 19 deltagere.

På generalforsamlingen får vi revideret vores vedtægter, så de nu bedre passer til vores forening. Det er et punkt, som ikke interesserer ret mange medlemmer, men som er vigtigt at have styr på. Det overstås rimelig smertefrit.

Vi får valgt en kasserer, Johanna C. E. Vigholt skal i fremtiden have styr på ASU's finanser. En kompetent kasserer, som tidligere har lagt et stort stykke arbejde i foreningen. Det er glædeligt, at hun nu er tilbage efter et udvekslingsophold i Spanien.

Derudover får vi ved kampvalg valgt to bestyrelsessuppleanter, en gammel kending og et helt nyt medlem. Som formand bliver jeg stolt, når jeg ser nye medlemmer give foreningen en chance og allerede efter en time ønske at lægge et stykke arbejde i foreningen.

Regnskabet gennemgås af undertegnede, da ASU's tidligere kasserer trak sig fra arbejdet for nogle måneder siden. På

grund af problemer med Netbank forlader ASU regnskabsåret med en lille gældspost i form af betaling af transportudgifter, men ellers ser regnskabet pænt ud.

Budgettet for næste regnskabsår fremlægges også uden indvendinger.

Generalforsamlingen forløber smertefrit, og resten af weekenden bliver brugt på et arrangement.

Bestyrelsesmedlem Diego Bønke har blandt andet stablet en landskamp på benene, hvor deltagerne bliver delt op i de lande, som vi er født i. Der bliver danset ballondans, stopdans og leget andre sjove lege. Aftenen slutter med en halloweenfest, hvor de fleste kommer udklædte. Jeg nævner i flæng; en pingvin, dracula, en inder, en mexicaner, en tyroler og ikke mindst en vampyr. Det giver anledning til masser af grin og sjove kommentarer. Der bliver spillet musik og hygget.

Søndag bliver brugt på at have cafédialog. Vi får i grupper vendt, hvordan vi hver især gerne ser ASU bruge sin tid. Der bliver snakket om PAS og 26-års-reglen blandt andet. Vi ser også videoen fra Adoptionskonferencen den 19. september 2012, og ASU's medlemmer ser interesserede til. Der bliver sågar klappet, da jeg selv går på talerstolen og holder mit oplæg på konferencen. Tak for det! Dialog er godt, og da ASU er i en

Ballondans og højt humør!

Pingvin og inder: Jacob og Ina?

opstartsfasen, er det vigtigt, at vi som bestyrelse ved, hvad medlemmerne ønsker. Vi vil lægge vore kræfter dér, hvor medlemmerne ønsker det!

Det er uden tvivl ASU's bedste arrangement til dags dato, men vi agter at gøre det endnu bedre fremover! For os er det sociale aspekt enormt vigtigt. Det er snakken i sofaen og hyggen om aftenen, der skaber kontakt og knytter bånd mellem medlemmerne. I sidste ende går vi alle derfra med en håndfuld nye venner, som skal addes på Facebook, der skal lægges billeder ind fra weekenden, og der er en masse indtryk, som skal fordøjes.

Det er søndag. Vi skal hjem, og jeg skal hjem og fordøje hele weekenden. Det har været en fantastisk god weekend, og jeg er træt – men glad! Jeg er glad og stolt over, at medlemmerne har haft en sjov weekend. Jeg er glad for, at de tager aktivt del i adoptionsdebatten. Jeg er glad for, de også vil kæmpe en kamp for ASU! Hermed et kort resumé fra en ellers vellykket generalforsamling og en dejlig weekend i det hele taget.

På vegne af
A&S – Ungdoms bestyrelse,

Ina Dulanjani Dygaard
Formand for Adoption & Samfund – Ungdom

Skal dit barn være medlem af ASU?

Indtil videre har vi mødt mange forskellige unge adopterede fra hele landet, men vi ved, at der stadig er masser af unge mennesker, som ikke deltager i vores arrangementer. Vi håber naturligvis på, at der vil komme endnu flere medlemmer med tiden, for ASU er fantastisk. ASU har næsten sådan en terapeutisk effekt på mange af de unge, og jeg har set mange af de unge mennesker blomstre op, når de har været hos os. Der falder noget på plads. Kernen i vores arrangementer er sammenhold og socialt samvær.

Har du ikke hørt om os før?

ASU er en forening under Adoption & Samfund, som laver arrangementer for unge mellem 15 og 30 år. Vi holder et par arrangementer om året, hvor indholdet er interessant og tager udgangspunkt i adoptionsverdenen, som den ser ud i dag.

Vi vil opfordre alle forældre med børn i denne aldersgruppe til at melde deres barn til vores næste arrangement. Der vil komme information om arrangementet på A&S' hjemmeside senere.

LANDSMØDE

I ADOPTION & SAMFUND

den 9. og 10. marts 2013 på Dalum Landbrugsskole, Landbrugsvej 65, 5260 Odense S

Landsmødets tema:

Adoption – en familieform, det er værd at kæmpe for

Lørdag den 9. marts 2013

Den åbne del af landsmødet

kl. 10.00 Velkomst v/landsformand Jens Damkjær, hvorefter vores A&S-sang skal synges!

kl. 10.30 Åbningstale
v/formand for kommunalt ansatte psykologer i Danmark, Niels Morre

kl. 11.00 Inklusion af adoptivbørn i skole og samfund
v/skoleleder Jens Damkjær

kl. 12.00 Frokost i spisesalen

kl. 13.00 Hvad kendetegner en adoptivfamilie på godt og ondt
v/cand. psych. & PAS-konsulent Lone Skrubbeltrang

kl. 14.00 Hvordan kan adoptivfamilier få den fornødne hjælp hos det offentlige? v/faglig konsulent Lars Boe Wille

kl. 15.00 Pause – eftermiddagskaffe

kl. 15.15 Debat: Sådan kan Folketinget støtte adoption som en familieform, det er værd at kæmpe for! Alle ordførere på adoptionsområdet, de formidlende organisationer m.fl. er inviteret til at deltage i debatten!

kl. 16.30 Afrunding på det åbne møde
v/formand Jens Damkjær

kl. 16.45 Pause og tid til en gåtur m.m.

kl. 18.00 Middag

kl. 19.30 Underholdning og herefter er der ost og rødvin

Søndag den 10. marts 2013

*Den lukkede del af landsmødet
– kun for aktive medlemmer*

kl. 8.00 Morgenmad.

kl. 9.00 Introduktion til dagen og vores A&S-sang skal synges!

kl. 9.30 Hvordan styrker vi lokalforeningerne, og hvordan fastholder vi medlemmerne?

kl.10.30 Workshops:

- Rådgiver – workshop for dig, som overvejer at blive rådgiver på et tidspunkt.
- Hvordan skabes en velfungerende lokalforening i A&S?
- Hvordan skabes en velfungerende lande- eller interessegruppe?
- Få styr på økonomi, drift, tilskud samt proceduren omkring afholdelse af generalforsamling i lokalforeninger, lande- og interessegrupper.

kl. 11.30 Cafedialoger, hvor deltagerne diskuterer, hvordan A&S bedst understøtter „Adoption – som en familieform, der er værd at kæmpe for!“

kl. 12.15 Fælles afslutning med deltageres gode råd til HB

kl. 12.45 Afslutning af landsmødet 2013. Herefter der er sandwich, inden vi siger farvel og tak for denne gang.

Bindende tilmelding skal ske via linket „Tilmelding til landsmødet“ på hjemmesiden **SENEST DEN 15. FEBRUAR 2013**, hvorefter du indbetaler deltagergebyret til foreningens konto, og når beløbet er os i hænde, er du tilmeldt.

Tilmeldingerne bliver registreret efter „først-til-mølle“-princippet, og skulle der imod forventning blive „udsolgt“ af pladser, vil det fremgå af hjemmesiden.

Har du som aktiv ikke mulighed for at deltage begge dage, er du velkommen til kun at deltage den ene af dagene.

Hilsen landsmødeudvalget 2013

OBS! HUSK at holde øje med vores hjemmeside, hvor landsmødets program løbende opdateres!

Mikkel; en glad dreng.

Mathias Guerra Atzen, født i Bolivia.

BILLEDER TIL BLADET

Vi vil meget gerne have billeder af jeres børn til at bringe i vores blad. Send venligst max. 3 billeder ad gangen. Husk at oplyse navn, land, alder, adresse og lignende. Billederne skal være i høj opløsning (min. 1 MB).

Bladet (inklusive billederne) lægges altid efterfølgende på Adoption & Samfunds hjemmeside.

Billederne skal sendes til:
bladet@adoption.dk

Venlig hilsen Redaktionen

MATERIALE FRA FORENINGEN

Adoption & Samfund udgiver en række pjecer om adoption og adopterede. For eksempel: Når adoptivbørn skal passes, Adoptivbarn i klassen, Adopteret og voksen og Adoptionsrådgivning – før, under og efter adoptionen.

På www.adoption.dk under „Få råd og hjælp“ kan du se alle udgivelser fra foreningen og finde rådgivning og information om adoption generelt. Her kan du hente pjecerne som pdf, eller du kan bestille dem hos sekretaer@adoption.dk.

På www.adoption.dk kan du også læse foreningens blade, som rummer artikler og temanumre om alt fra henterejser og skolestart til sent adopterede børn.

På litteratur.adoption.dk finder du en liste med litteratur om emner med relation til adoption.

Vil du være med i Adoption & Samfunds redaktion?

Vi søger nye medlemmer til redaktionsarbejdet.

Arbejdet består i at være med til at tilrettelægge indholdet af bladet. Der kan være tale om opsøgende arbejde for at få artikler på plads, at redigere stoffet, oversætte, interviewe relevante personer, anmelde bøger – mulighederne er mange. Du må naturligvis gerne være fuld af gode idéer, og det vil være godt, hvis du har en vis portion sproglig sans. Det er dog ikke et krav, at man bidrager ved selv at skrive.

I praksis foregår arbejdet på den måde, at vi mødes seks gange om året, hvor vi diskuterer og tilrettelægger de kommende blade. Vi mødes om aftenen på hverdage på skift hos hinanden. Af praktiske årsager holdes vores redaktionsmøder i hovedstadsområdet.

Hvis du har lyst til at være med, vil vi meget gerne høre fra dig. Skriv til os på bladet@adoption.dk, eller ring til et af redaktionsmedlemmerne, hvis du gerne vil høre nærmere (telefonnumre findes på side 2 i bladet).

TEMAAFTEN:

Adoptivfamilien/pubertetsfamilien

– forståelse, rådgivning og støtte i forhold til denne særligt udfordrende overgangs- og livsperiode i og for familien v/ Susanne Høeg.

FORMÅL:

Hvad er det for helt normale, særlige kendetegn og forhold, der gør sig gældende for adoptivfamilien som pubertetsfamilie, og hvad er det for særlige udfordringer, som den unge og forældrene står overfor i dagligdagen?

Alle adopterede skal som udgangspunkt føle sig hjemme i deres familie livet igennem og blive integrerede i samfundet, således at de får et fundamentalt godt menneskeligt og uddannelsesmæssigt udgangspunkt, og at de bliver glade, psykisk stærke og får mod på livet og mod til at overkomme de udfordringer, livet i øvrigt indebærer nu og senere.

FOKUS:

Ungdomstiden er en særligt udfordrende periode og tager udgangspunkt i tre aspekter – et biologisk, et psykologisk og et socialt aspekt. Central er cementeringen af „hvem er jeg“, og der skal skabes en ny tilknytningsform i forhold til adoptivforældrene/familien i forbindelse med den forestående voksentilværelse.

Hvorledes støtter vi som forældre/familie vores børn i:

- at blive gode til at „blive sig selv“ med styrkesider og svagheder
- at styrke selvværdet og selvtilliden
- accept og forståelse af, at adoption er en del af ens liv
- at leve med, at der er noget, der er kendt og noget, der er ukendt
- at finde biologisk ophav
- at leve med ikke at kunne eller ikke at ville finde sit biologiske ophav

For alle i adoptivfamilien i denne periode er det vigtigt hver for sig og sammen at arbejde med sig selv, således at alle i adoptivfamilien kan

blive bedst muligt klar til at klare denne periode og perioder senere i livet, som kræver noget ekstra af os.

FORM:

Aftenen vil veksle mellem oplæg samt erfaringsudveksling fra deltagerne og foredragsholders erfaringer dels fra mit psykologiske arbejde med unge igennem mange år i det kommunale, børne-ungdomspsykiatriske regi og i privat praksis, fra Adoptionsrådgivningen i Hillerød, fra Nordjysk Adoptionsforum og som PAS-konsulent fra 2007-2010 og fra 2012 til nu.

Susanne Høeg er privatpraktiserende psykolog samt ansat som ungepsykolog i Familie og Sundhed, Hillerød kommune og ansat i Familieretstyrelsen som PAS-rådgiver i Region Hovedstaden. Specialist og supervisor i børnepsykologi og psykoterapi. Formand for Nordjysk Adoptionsforum, som er et frivilligt tværfagligt netværk, og bestyrelsesmedlem i DanAdopt. Har deltaget i adoptionsrejser og børnehjemsrejser til Etiopien, Kenya, Korea, Kina og Indien. Adoptivmor til datter født i Indien. Har igennem mange år givet rådgivning, støtte og behandling til adoptivfamilier – unge og voksne, samt holdt mange foredrag og skrevet artikler om adoptivfamiliens særlige vilkår. Medforfatter til Adoptionshåndbogen, Reitzels Forlag 2012. Modtog adoptionsprisen 2011.

Dato: Mandag den 11.marts 2013, kl. 19.00 - 22.00.

Arrangør: Lokalforeningen København.

Sted: Valby Kulturhus, Valgårdsvej 4-8, 5.sal, 2500 Valby.

Entré: 50 kr. pr. person inkl. kaffe/te.

Bindende tilmelding/betaling via PayPal på vores hjemmeside:
<http://www.koebenhavnadoption.dk/arrangementer>.

Tilmelding: Da der er et begrænset antal pladser, sker tilmelding efter „først til mølle“-princippet og senest den 7. marts 2013.

Har du spørgsmål til arrangementet, er du velkommen til at kontakte Kurt Nielsen: knieslen@yahoo.dk. Tilmeldingsfrist er den 7. marts 2013.

Jakob på 11 år er på besøg på Army Museum i Hanoi.

Sophia Eun-a er 1½ år og født i Korea. Her er hun på tur til Himmelbjerget.

Foredrag med lektor i dansk og psykologi, Ann-E. Knudsen: Børns hjerner og udvikling

Tirsdag den 9. april 2013 kl. 19.30 til 21.30
på Cuben, Østprøven 1, Christiansfeld.

Er hjernen kun biologi, eller hvordan kan vi støtte hjernens udvikling, og er der forskel på drenges og pigers hjerne? Spørgsmålene er mange, og adoptivforældre kender ikke altid deres børns biologiske ophav eller forholdene i børnenes første år.

Vi har derfor inviteret Ann-E. Knudsen, der er en kendt forfatter og foredragsholder, og hun vil bl.a. introducere til neuropsykologien og fortælle om, hvordan sprog og hukommelse fungerer, om intelligens er arveligt betinget, eller den kan stimuleres? Og hvorledes læres sprog, og hvad sker der, når man har haft et andet sprog før? Lagres det i hjernen?

Hun vil også fortælle om rummelighed i dagsinstitutioner og folkeskoler. Hvad er dynamikken bag de diagnoser, der stilles til de „specielle“ børn, og hvilke pædagogiske tiltag har en virkning?

Foredraget henvender sig til adoptivforældre, adopterede voksne samt pædagoger og lærere, der dagligt arbejder med adopterede børn. Vi opfordrer derfor adoptivforældre til at sende denne invitation til deres børns pædagoger og lærere.

Læs mere om Ann-E. Knudsen, hendes foredrag og bøger på www.ann-e-knudsen.dk

Tilmelding nødvendig til ullasse@post.tele.dk
senest den 3. april 2013.

Begrænset deltagerantal, derfor efter først til mølle-princippet.

Pris: 100 kr. pr. deltager for foredrag, kaffe/te og kage.

Beløbet bedes indbetalt på konto: 7910 1051658 inden den 3. april 2013. Oplys navn + dato for arrangement (jeres tilmelding er endeligt registreret, når vi har modtaget beløbet).

Venlig hilsen
Adoption og Samfund Sydøstjylland

Hvis du ønsker samkørsel, oplys venligst tlf. nr. og hvor du ønsker samkørsel fra ved tilmelding, så vil vi sende beskeden videre.

Hvilken betydning har sanseintegration for adoptivbørn?

Den 11. april 2013 kl. 19.00 - 21.00
På Næstved Bibliotek, Salen, Kvægtorvet 4-6, Næstved

Hvilken betydning har god/manglende sanseintegration på motorikken, fin- såvel som grovmotorikken, indlæring, selvværd, sociale kompetencer, tale og mange andre dagligdagssituationer?

Sansemotoriklærer Vanda Hundrup vil fortælle om, hvilke særlige forhold det er godt at have viden om som adoptant, blandt andet:

- Manglende trivsel, f.eks. pylrethed og vrede
- Dårlige sociale relationer
- Hyperaktivitet/inaktivitet
- Manglende balance - fysisk som psykisk
- Motoriske problemer

Dette samt mange andre tegn, som kan true barnets livskvalitet, skyldes ofte manglende sanseintegration. Det vil blive belyst og fortalt ud fra Vandas arbejde med børn i hverdagen.

Vanda Hundrup er selvstændig sansemotoriklærer og har gennem 21 år været aktiv med egen klinik i Risskov. I Vandas praksis er flere tusinde børn blevet hjulpet med sansemotoriske problemer, herunder mange adopterede børn.

Tilmelding senest den 1. april 2013 på sydsjaelland@adoption.dk og ved indbetaling af 75 kr. pr. deltager til foreningens konto i Danske Bank: reg.nr. 1551 kontonr. 6140461235 med angivelse af navn + antal deltagere.

Yderligere oplysninger: Pia Thomsen, tlf. 31720102

Med venlig hilsen
Adoption & Samfund Sydsjælland
v/Pia Thomsen

Faunedalen 12
4700 Næstved
tlf. 31720102
www.sydsjaelland.adoption.dk

TEMAAFTEN:

„Al adfærd er kommunikation“

Det adopterede barn i vuggestuen og børnehaven

Tag den voksne i dit barns daginstitution med til temaaften ved familie- og psykoterapeut Michel Gorju

Tirsdag den 19. marts 2013 kl. 18.30 – 21.30
Næstved Bibliotek, Salen, Kvægtorvet 4-6, Næstved

Aftenens Program:

- 18.30 – 18.45 Præsentation
18.45 – 19.30 Film fra et børnehjem
19.30 – 20.20 Teori og viden om betydningen af forstyrrelser i den tidlige relationsdannelse hos børn
20.20 – 20.30 Pause
20.30 – 21.15 Hvilke signaler skal man være opmærksom på i kontakten med adopterede børn?
- En bio-psyko-social forståelse
- Om at se invitationerne i barnets (problem-) adfærd
- Om det fælles ansvar, der ligger i at skabe gode udviklingsbetingelser for barnet (forældre, pædagoger, sundhedsplejersker, læger osv.)
21.15 – 21.25 Spørgsmål
21.25 – 21.30 Afslutning på temaaftenen

Arrangementet er gratis, men tilmelding nødvendig på: sydsjaelland@adoption.dk med angivelse af navne, antal og telefonnummer **senest den 12. marts 2013**.

Der vil være gratis sandwich + vand i pausen.

Yderligere oplysninger: Pia Thomsen: tlf. 31 72 01 02
Læs mere om Michel Gorju på www.michelgorju.dk

Med venlig hilsen
Adoption og Samfund Sydsjælland
www.sydsjaelland.adoption.dk

Fastelavn er mit navn...

Invitation til Fastelavnsfest i GEA

Kom til årets fastelavnsfest i GEA
søndag den 24. februar kl. 13.00-15.00
Østerbro Lilleskole, Sionsgade 5A, 2100 Østerbro.

Du er velkommen til at tage dine venner og bedsteforældre med.

- Tøndeslagning for de udklædte. Foruden den store tønde vil vi også hænge en lille tønde op til de helt små
- Gammeldags leg
- Der vil være fyldte tønder, kakao, kaffe og fastelavnsboller til alle

Det koster kun 25 kr. pr. person at deltage, venner og familie er også velkomne. Pengene betales på selve dagen.

Tilmelding skal ske senest fredag den 15. februar 2013, af hensyn til planlægningen. Deltagerantal af børn og voksne bedes sendt på mail til: geatrine@gmail.com

Tog/bus: Skolen ligger 5 min. fra Svanemøllen station.
Bil: Parkeringsplads foran skolen.

Mere information: eneadoption.dk/Index.php?Om_GEA:Kalender

Fire børn i augustskumringen: Felix, Mads Emil, David og Maja. Alle er 5 år.

Anne; 16 mdr. og født i Kina.

GEA (Gruppen af Eneadoptanter)

– en forening under Adoption & Samfund

Kom i børneteater med GEA (Gruppen af Eneadoptanter):

Oplev den eventyrlige teaterkoncert „I Svalens Fodspor“

For børn i alderen 3 - 8 år.

Lørdag den 20. april 2013 kl. 13–13.40.
Anemone Teatret, Suhmsgade 4, 1125 Kbh. K.

Pris: For GEA-medlemmer koster det kun 25 kr. pr. person at deltage. Det gælder såvel børn som voksen.

Beløbet bedes indbetalt på GEA's konto i Danske Bank: reg. nr. 1551, konto nr. 00600 32610. Tekst: „Teater + medlemsnavn“.
Fuld egenbetaling for familie og venner, som selv bedes købe deres billet ved indgangen.

Læs for yderligere information: www.anemoneteatret.dk/forestillinger-i-svalene-fodspor.html
Deadline for tilmelding **senest den 6.4.2013** til Signe Hindsberger på: signhind@post7.tele.dk
Der er mulighed for at mødes allerede derinde kl. 12.00 i teatrets café til en times hyggeligt og socialt samvær.

Håber vi ses! På bestyrelsens vegne,
Charlotte Knop, formand

Frida i London. Frida er 8 år og født i Kina.

GEA (Gruppen af Eneadoptanter)

– en forening under Adoption & Samfund

Vi takker.....

Et forsinket „godt nytår“ til alle jer, der sidder og læser „Adoption & Samfunds“ blad fra alle os i GEA (Gruppen af Eneadoptanter). Nu skal dette indlæg ikke lyde som „dronningens nytårstale“ hvor hun takker til øst og vest men alligevel....

Tak til alle jer stærke og udholdende kvinder, der gennem flere år har kæmpet for eneadoptanters ret til at modtage det dobbelte børnetilskud på lige fod med andre enlige mødre.

Tak til A&S' hovedbestyrelse for den kæmpe indsats, I har ydet i 2012 på A&S' landsmøde i Odense i foråret og ikke mindst på „Borgen“ i efteråret 2012. Vigtige ønsker og krav blev synliggjort såvel i tale som på skrift.

A&S med alle dets lande-/lokalforeningsforeninger har i 2012 vist, hvor stærke vi er, når blot vi ALLE bakker op og støtter de gode sager, som Adoption & Samfund står for og beskæftiger sig med.

Kære alle. A&S har fortjent, at medlemstallet stiger. Lad os ALLE hjælpe til med at finde nye/gamle medlemmer og ad den vej styrke en allerede stærk forening. Når vi kæmper i samlet flok, sker der jo ting og sager...

På vegne af GEA,
Charlotte Knop (formand)

Johanna elsker vand. Her er hun en tur i bade-land. Johanna er 2 år og født i Colombia.

ANNONCE

ADOPTIONSRÅDGIVNING I NORDJYLLAND

**Har familien adopteret eller
påtænker at adoptere et barn?**

Nuværende og kommende adoptivfamilier kan have uafklarede spørgsmål omkring dagligdagen og andet som adoptivfamilie. Jeg tilbyder adoptionsrådgivning i denne forbindelse. Jeg er uddannet sygeplejerske og er selv adoptivmor til et sent adopteret barn.

Ring og hør nærmere:

☎ 52 80 05 25 | ✉ kirstenadoption@sol.dk
Kirsten Næsby, Aalborg.

En glad krøltop. Isabella er næsten 2 år og født i Etiopien.

ANNONCE

Kulturrejse til Korea

5. – 19. oktober 2013 og 4. – 18. oktober 2014

Korea Klubben tilbyder i samarbejde med Meari Travel kulturrejser henvendt til adopterede og adoptivfamilier.

Unikt og familievenligt rejseprogram skræddersyet til en gruppe på 15-20 deltagere med koreansk guide, dansk rejseleder, egen bus og kvalitetsindkvartering.

REJSE INFOMØDER

Vi afholder jævnligt infomøder om rejsen.
For yderligere information og tilmelding kontakt:
kulturrejse@koreaklubben.dk

Læs mere om kulturrejsen på: www.koreaklubben.dk

MEARIA **TRAVEL**
Specialist on Korea Travel

ANNONCE

Adoptivbarnets historie, livsvilkår og udfordringer

www.SolveigB.dk

Entre 70,-kr.

Tilmelding senest 14. Marts: [mail: solveigbech@gmail.com](mailto:solveigbech@gmail.com) Tlf: 2513 0428

Foredrag 21. Marts kl. 19.00
Store sal i "Den Gamle Arrest"
Klostergade 1, 7100 Vejle

"Hvordan forstår vi barnets indre verden og dets reaktionsmønstre?"

"Hvordan finder barnet styrke og ressourcer gennem terapi og forældrenes støtte?"

Medlem af Dansk Psykoterapeutforening

Solveig Lund Bech

Mor til 3 adopterede børn og
Psykiaterapeut, Børneterapeut og Pædagog

ANNONCE

Terapi til Adopterede Børn 'At bygge bro, mellem fortid og nutid'

Tlf: 2513 0428

Mulighed for en gratis og uforpligtende introduktions samtale

Konsultation i
Vejle

Medlem af Dansk Psykoterapeutforening

Solveig Lund Bech

Mor til 3 adopterede børn
Psykiaterapeut Børneterapeut og Pædagog
solveigbech@gmail.com www.SolveigB.dk

Mød Bal Vikas Venner på

www.balvikas.dk
Eller tlf. 22354191

En forening for familier med børn adopteret fra
Bal Vikas i Mumbai i Indien

- Årligt weekend træf
- Arrangementer
- Netværk
- Og masser af gode venner...

LOKALFORENINGER

Her finder du din lokalforening. Ikke alle har hjemmesider. Er du i tvivl om dit tilhørsforhold, så se under adresser og links på www.adoption.dk

Lokalforeninger i Region Nordjylland

Nordjylland

Else Jungersen Overbye, Parallelevvej 12, Nørhalne, 9430 Vadum
Web: <http://nordjylland.adoption.dk>
Mail: nordjylland@adoption.dk
Tlf.: 98 17 17 11

Lokalforeninger i Region Midtjylland

Gudenåen

Mona Østergård, Sanglærkevej 12, Mønsted, 8800 Viborg
Web: <http://gudenaen.adoption.dk>
Mail: gudenaen@adoption.dk
Tlf.: 86 64 61 72

Vestjylland

Charlotte Christensen, Ringkøbingvej 1, 7400 Herning
Web: <http://vestjylland.adoption.dk>
Mail: vestjylland@adoption.dk
Tlf.: 97 21 18 78

Østjylland

Jeanette Lyk, Langballevej 14, 8320 Mårslet
Mail: oestjylland@adoption.dk, tlf.: 61 28 76 63

Lokalforeninger i Region Syddanmark

Sydvestjylland

Jørn K. Pedersen, Prangeager 38, 7120 Vejle Øst
Web: <http://sydvestjylland.adoption.dk>
Mail: sydvestjylland@adoption.dk
Tlf.: 60 82 04 35

Sydøstjylland

Ulla Grau, Hydevadvej 28, 6270 Rødekro
Mail: sydoestjylland@adoption.dk
Tlf.: 74 69 38 13

Fyn

Sanne Pedersen, Lundsbjergvej 38, 5863 Ferritslev
Web: <http://fyn.adoption.dk>
Mail: fyn@adoption.dk
Tlf.: 65 97 22 97

Lokalforeninger i Region Sjælland

Sydsjælland

Pia Thomsen, Faunedalen 12, 4700 Næstved
Mail: sydsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 31 72 01 02

Midt- og Vestsjælland

Lene Borg, Tveje-Merløse 28, 4300 Holbæk
Web: <http://midtogvestsjaelland-adoption.dk>
Mail: midtogvestsjaelland@adoption.dk
Tlf.: 59 43 92 01

Lokalforeninger i Region Hovedstaden

København

Kurt Nielsen, Dæmningen 55, 2500 Valby
Web: <http://koebenhavn.adoption.dk>
Mail: koebenhavn@adoption.dk
Tlf.: 36 16 87 25

Københavns Omegn

Elisabeth Rolffes Becker, Trongårdsvej 13A, 2800 Lyngby
Web: <http://koebenhavnsomegn.adoption.dk>
Mail: koebenhavnsomegn@adoption.dk
Tlf.: 45 88 06 01

Nordsjælland

pt. Vakant
Mail: nordsjaelland@adoption.dk

Bornholm

Hanne Nielsen, Anhøjvej 6, 3700 Rønne
Mail: bornholm@adoption.dk
Tlf.: 56 47 08 12

LANDEGRUPPER/INTERESSEGRUPPER

Bolivia

Anette Buch-Illing, buch-illing@privat.dk
Aase Wodstrup Jensen, aase.wodstrup@mail.dk
Katinka Hoydal, hoylysdal@mail.dk
www.landegruppe-bolivia.dk

Bulgarien

Anna Maria Poulsen
amfp57@gmail.com
bulgarien.adoption.dk

Burkinagruppern

Benedikte Lohse
Kollundvej 38, 2770 Kastrup, tlf. 30 79 29 98
bmlohse@hotmail.com
burkinagruppen.dk

Colombia

Kate Nielsen
tlf. 56 14 28 16
colombialandegruppen@gmail.com
www.holagominisite.dk

Danmark

Helle Lykke
Krænkerupvej 6, 4270 Høng, tlf. 51 92 05 95
www.danskadoption.dk (mail via denne adresse)

Ecuador

Jens Reiermam
Englystvej 46, 3600 Frederikssund, tlf. 31 64 11 13
jens@reiermann.dk, www.ecuadorklubben.dk

Etiopien

Jens L. Tranholm Damkjær
tlf. 86 29 20 28
jensld@mail.dk, www.etiopien-foreningen.dk

Guatemala

Anni Bech Nielsen
tlf. 47 52 77 76

Hviderusland

www.hvideruslandklubben.dk

Indien

Svend Erik Holm, tlf. 64 47 38 35
sve@holm.mail.dk
www.123hjemmeside.dk/indiengruppen

Kaliningrad/Moskva

Helle Pedersen, tlf. 97 17 31 01

Kina

Søren Lodberg
Hjortevej 17, 7100 Vejle, tlf. 60 74 12 50
formand@kinaforeningen.dk, www.kinaforeningen.dk

Landegruppe for Sydkorea

Sisse Jacobsen, Engdraget 25, 3450 Allerød
tlf. 30 23 34 08
koreatrolde@koreatrolde.dk, www.koreatrolde.dk

Nepal

Hanne og Hans Doktor
tlf. 75 65 48 36
hanne.veis@adr.dk

Nigeria

Medlemskontakt: Yvonne Hegaard Hansen
Mail: yvonnehegaard@hotmail.com, tlf. 29 64 17 04
www.nigeriaadoption.dk

Peru

Bjørn Rude Voldborg
Æblehaven 1, 3400 Hillerød, tlf. 48 25 05 95
bgv@pharmexa.com

Rumænien

Lars Birk Sørensen
tlf. 86 41 51 13
larsbirk@skylinemail.dk, www.rumania.adoption.dk

Sri Lanka (Dansk Sri Lanka Forening)

Flemming Bratved
Gårdagervej 10, 2640 Hedehusene, tlf. 46 56 30 18
flemming@bratved.dk
dansksrilankaforening@gmail.com
www.dansksrilankaforening.dk

Sydafrika

Laila Broberg
Rebekkavej 12, 1. sal, 2900 Hellerup, tlf. 61 79 48 08
landegrupesydafrika@gmail.com
www.landegrupesydafrika.dk

Thailand

Ebbe Møller, tlf. 45 79 24 46 / 40 64 55 84
ebbemoeller@yahoo.dk

Tjekkiet

Anne-Lise Balle
Lucernevej 16, 5210 Odense NV, tlf. 29 40 91 95
tjekkiet@adoption.dk
tjekkiet.adoption.dk

Vietnam

Jeanett Stefansen
Teglværksbakken 31, 2900 Hellerup, tlf. 35 55 78 74
jeanett.jeppe@gmail.com
www.vietnamadoption.dk

Interessegrupper

Bal Vikas Venner, Indien

Annette Havemann Linnert, tlf. 49 19 09 13
Hanne Juhl Holm, tlf. 26 36 27 23
www.balvikas.dk, info@balvikas.dk

Colombia – Fanas venner

Ulla Gehlert, Julagervænget 22, 5260 Odense S,
tlf. 66 15 10 98, sugehlert@yahoo.dk

Eneadoptanter (GEA)

Gitta Wörtwein, tlf. 40 93 11 03
geagitta@gmail.com
Maria Thomasson, tlf. 26 25 20 22
mariath9@gmail.com

Børnehjemmet Palna, Indien

Mette Thomsen, tlf. 38 28 50 25

Gruppen af adoptivforældre til børn med handicap

Bernadette Marsh
bernadettemarsh@gmail.com

RÅD G I V N I N G S G U I D E

Adoption & Samfund tilbyder rådgivning i alle faser af en adoption. Rådgiverne er enten faglige rådgivere med en specifik relevant uddannelse og særlig viden om adoption eller adopterede og adoptanter, som kan komme med råd baseret på deres personlige erfaringer og foreningens viden.

Rådgiverne arbejder på frivillig basis. De har tavshedspligt. De fleste rådgivere besvarer rådgivningsopkald i deres hjem.

Bemærk, at faglige rådgivere og forælderådgivere har lukket i juli. Sagsrådgiverne kan kontaktes hele sommeren. Kontakt bedst efter kl. 20.

SAGSRÅDGIVERE

Sagsrådgiverne svarer på generelle spørgsmål om adoption og rådgiver i alle faser af adoptionsproceduren fra de første overvejelser om adoption, til adoptionsbevillingen er givet.

Simple spørgsmål kan fremsendes på mail til adressen: raadgivning@adoption.dk.

For egentlig rådgivning i adoptionsager er det bedre at henvende sig telefonisk til en af rådgiverne nedenfor, især hvis det drejer sig om lidt mere komplicerede sager, f.eks.:

- Sager, hvor ansøgerne fornemmer risiko for helt eller delvist afslag på godkendelse.
- Anke- og klagesager.
- Problemer i matchningssager.
- Problemer i forhold til de formidlende organisationer.

Claus Stenmose 59 44 14 32
Janet Majlund 40 58 66 66
Mie Olesen 36 45 02 08
Bente Romanoff 33 22 88 68
Annike Kjær Hansen 35 82 35 43
Josie Köhlert 43 64 70 10
Hvis du ikke træffer nogen, så læg en besked på telefonsvareren eller send en mail.

FAGLIGE RÅDGIVERE

Rådgiverne er fagfolk, der frivilligt rådgiver inden for deres professionelle fagområde.

Læge

Besvarer spørgsmål om helbreds- og handicapforhold hos adoptionsansøgere, barn i forslag og adopterede.

Jens Bertelsen, 23 45 49 97
E-mail: musaeus@dadlnet.dk
Ida Bjerrum Bach 25 78 41 24
E-mail: ibb@dadlnet.dk

Sundhedsplejerske

Rådgiver om den gensidige tilknytningsproces og almindelige reaktionsmønstre. Hvordan hjælper man sit barn igennem overgangen fra børnehjem/plejefamilie til adoptivfamilie.
Gitte Korsholm Jørgensen 60 12 22 57
Lis Ravn 74 56 85 44
E-mail: lisr@hadarslev.dk

Pædagogisk konsulent

Rådgiver om institutionsstart, indskoling og vanskeligheder i institutioner/skoler.

Gitte Stæhr Larsen 48 24 51 55 / 31 16 69 51

Pædagog

Rådgiver om barnets/børnenes start i institution og dagpleje samt eventuelle vanskeligheder i institutionen/dagplejen.

Rie Østergaard 97 22 12 87 / 22 43 91 52
Charlotte Christensen 91 21 18 78
E-mail: charlotte@sircus.dk
Telefontid kl. 20.00 - 21.00

Speciallærer

Rådgiver, hvis der er behov for eller overvejelser om en særlig undervisningsindsats i skolen, særligt i forbindelse med omsorgssvigtede børn.

Pia Robinson 21 66 76 18
E-mail: pia-robinson@hotmail.com

Talepædagog og speciallærer

Rådgiver om tale- og sprogsvækkigheder før eller efter barnets ankomst. Sparrer evt. med den lokale talepædagog.

Irene Bjerregaard 27 12 93 07
Lise Jensen 20 96 39 00
E-mail: stinne_odder@hotmail.com

Psykolog

Rådgiver unge/voksne adopterede og adoptivfamilier. Psykologen kan medvirke til at videreføre evt. behov for længerevarende indsats til relevante behandlere og/eller instanser.

Birgit Cederholm 44 44 33 82
Ingen mulighed for at lægge besked på svarer.
Palle Vestberg 33 11 90 20 (dag)
33 32 94 07 (aften)
E-mail: palle.vestberg@psykologservice.dk
Desuden personlig henvendelse i København.

Socialrådgiver

Råd og vejledning om at samarbejde med sociale myndigheder, dvs. at finde vej i systemerne, lov og ret, herunder at forstå bevillinger og afslag. Rådgiveren kan ikke afgøre eller omstøde kommunens afgørelse, men bistå med vejledning om muligheder for at anke en afgørelse.

Lise Rytter Krogh 51 22 07 68

Socialpædagog og lektor i pædagogik

Råd og vejledning til adoptivforældre vedr. mindre dagligdags udfordringer eller større vanskeligheder vedr. opdragelse og familieliv. Telefonisk bedst efter kl. 20.30.

Jette Eriksen 36 49 84 40 / 22 54 60 53
E-mail: jee@ucsj.dk

Adoptionlinjen

Råd og vejledning om søgning af biologisk ophav; motivation, kontakt, søgningsproces samt tiden efter et evt. møde. Generel snak om det at være adopteret i Danmark.

Ane Rin Kibsgaard a.kibsgaard@gmail.com
Skype: adoption.kibsgaard

FORÆLDRERÅDGIVERE

Rådgiverne er medlemmer med særlig interesse i et bestemt emne inden for adoptionsområdet.

Ventelistefrustrationer

Rådgivning, når man er i adoptionsforløbet og oplever frustrationer, fordi forløbet ikke går som forventet, eller når det er vanskeligt at klare ventetiden.

Jan og Anette Mark 51 32 39 76

Adoption af præmature børn

Rådgivning om det at få et præmaturnt barn i forslag eller at have et præmaturnt barn.

Trine Boardman 31 55 20 79

Tab af barn i forslag

Hjælp og støtte til dem, der har mistet et barn, som de har haft i forslag og været godkendt til.

Janne Skov 66 13 63 02

Anonym adoption af danske børn

Rådgivning om anonym adoption af danske børn.
Helle Lykke 51 92 05 95
E-mail: helle.lykke@gmail.com

Adoption af danske børn uden samtykke, åbne eller lukkede adoptioner

Rådgivningen er baseret på erfaringer med adoption af danske børn uden samtykke og med plejeanbringelse med henblik på senere adoption.

Iben Høgsberg 29 93 63 44
E-mail: ikh@smilemail.dk

Adoption af større børn

Rådgivningssamtaler og mulighed for kontakt til andre familier, der har modtaget større børn, som tilbyder telefonisk støtte og hjælp om de problemer, der kan være forbundet hermed.

Anne Marie Poulsen 28 29 26 18
E-mail: amfp@pbhome.dk

Teenager i hjemmet

Rådgivning til adoptivfamilier med spørgsmål og problemer vedr. børn i præpubertet og teenagealderen. For såvel forældre som unge.

Inger Sørensen 45 93 80 06
E-mail: inger_soerensen@mail.dk

Skoleproblemer

Rådgivning i forbindelse med vanskeligheder knyttet til den adopteredes skolegang.

Janet Majlund 40 58 66 66
E-mail: janetmajlund@hotmail.com

Eneadoptanter/GEA

Rådgiver eneansøgere før/under/efter godkendelse og efter hjemtagelse af barn. GEA har også faglige rådgivere. Tilbyder desuden hjælp til opstart af samtalegrupper når som helst i adoptionsprocessen.

Maria Thomasson 26 25 80 22
E-mail: mariath9@gmail.com
Signe Hindsberger 23 31 01 20
E-mail: signhind@post7.tele.dk

ADOPTIONSKALENDER

Husk, du er altid velkommen til at deltage i et arrangement i andre lokalforeninger end din egen

Dato	Tid og sted	Arrangement	Arrangør/kontakt
24.02.2013	Kl. 13.00 – 15.00 Østerbro Lilleskole Sionsgade 5A 2100 Østerbro	Fastelavn er mit navn... Fastelavnsfest i GEA Se mere information under GEA's kalender: www.eneadoption.dk	GEA Tilmelding til geatrine@gmail.com
09.03.2013	Kl. 10.00 – 18.00 Kolding Vandrehjem Ørnsborgvej 10 6000 Kolding	Bedsteforældrekursus For bedsteforældre og andre nære relationer Se nærmere på: www.adoptionsraad.dk	Familieterapeut Michel Gorju tlf. 30 24 47 64 Psykiaterapeut, MPF Karen Fabricius Hansen tlf. 26 28 42 13
09.03.2013	Kl. 10.00 – 16.45 Dalum Landbrugsskole Landbrugsvej 65 5260 Odense S	Landsmødet 2013 – åben del For alle medlemmer! Se programmet, der løbende opdateres på www.adoption.dk Fra kl. 16.45 er landsmødet kun for de aktive medlemmer af foreningen, dvs. bestyrelsesmedlemmer i lokalforeninger, lande- og interessegrupper samt rådgivere	HB – Landsmødeudvalget 2013 Tilmelding skal ske via A&S' hjemmeside Bemærk! Deadline for tilmelding er den 15. februar 2013
10.03.2013	Kl. 9.00 – 14.00 Dalum Landbrugsskole Landbrugsvej 65 5260 Odense S	Landsmøde 2013 – Lukket del Se programmet, der løbende opdateres på www.adoption.dk Kun for de aktive medlemmer af foreningen, dvs. bestyrelsesmedlemmer i lokalforeninger, lande- og interessegrupper samt rådgiverne	HB – Landsmødeudvalget 2013 Tilmelding skal ske via A&S' hjemmeside Bemærk! Deadline for tilmelding er den 15. februar 2013
11.03.2013	Kl. 19.00 – 22.00 Valby Kulturhus Valgårdsvej 4-8, 5.sal 2500 Valby	Temaften om Adoptivfamilien/Pubertetsfamilien v/psykolog Susanne Høeg, LF København Se invitationen på www.koebenhavnadoption.dk Der serveres kaffe og the	Deltagerpris: 50,- kr. pr. person, som betales via pay-pal på vores hjemmeside www.koebenhavnadoption.dk Bindende tilmelding er efter „først-til-mølle“ princippet og skal ske senest den 7. marts 2013. Kurt Nielsen kan kontaktes for evt. spørgsmål på knieslen@yahoo.dk
13.03.2013	Kl. 9.00 – 16.00 AUH Risskov Skovagervej 2 8240 Risskov	Adoption - Temadag om forståelse, rådgivning og behandling af adopterede børn og unge v/ Psykologerne Anne Jensen og Anna Wejdemann Temadagen er for en bred gruppe af behandlere, psykologer, læger, pædagoger, lærere, fysioterapeuter m.m., der møder det adopterede barn i deres arbejde.	AUH Risskov Ingeborg Schallert tlf. 7841 0935 eller pr. mail: ingeborg.schallert@stab.rm.dk Tilmelding til www.rm.plan2learn.dk

Se flere detaljer om arrangementerne på <http://kal.adoption.dk>
Optagelse til kalenderen: kalender@adoption.dk

Forkortelser: HB = Hovedbestyrelsen, LF = Lokalforening

Mads er 10 år og født i Vietnam.

Sally 9 år og Molly 10 år nyder sneen. Sally er født i Kina, og Molly er født i Vietnam.